İki Aylık Mecmua — Her Tomurcuk bir başlangıçtır...

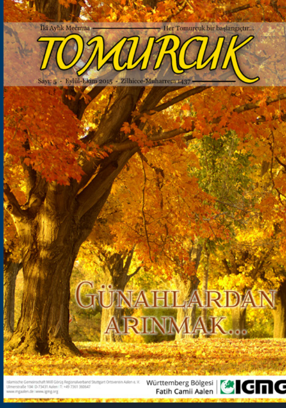
TOMURCUK

Sayı: 5 - Eylül-Ekim 2015 - Zilhicce-Muharrem 1437

GÜNAHLARDAN ARINMAK...

Islamische Gemeinschaft Millî Görüş Regionalverband Stuttgart Ortsverein Aalen e. V.
Ulmerstraße 104 | D-73431 Aalen | T: +49 7361 360647
www.mgaalen.de | www.igmg.org

Württemberg Bölgesi
Fatih Camii Aalen
IGMG

Yayın Türü: İki Aylık
Yıl: 2
Sayı: 5
Tarih: Ekim 2015 – Muharrem1437
e-mail: tomurcuk-dergisi@gmx.de

Editör:
Hakan Baran
İrtibat No.: 0176/41634088
e-mail: hakan.baran@mgaalen.de

İdare **Yeri:**
İGMG Aalen Fatih Camii
Gül Eğitim Merkezi
Adres: Ulmerstr. 104
73431 Aalen/ ALMANYA

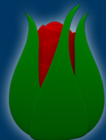
Dergimizde geçen tüm makalelerin sorumluluğu yazarlarımıza aittir. Gönderilen yazılar, yayınlansın yayınlanmasın iade edilmez.

'Değerli okurlarımız...
Yeni sezona, bizi ve aslında özümüzü özetleyen şu mısralarla Ya Bismillah demek istiyoruz:

Gelin yüzbin umutla
Binbir çiçek yeşersin,
Damla damla bulutla
Bir TOMURCUK yeşersin

Yosun tuttu takvimler,
Hep değişti iklimler,
Geçti nice mevsimler,
Artık güller yeşersin!

Yüce mevlaya emanet olunuz
Tomurcuk Dergi Komisyonu'

-Editör-

Bismillahirrahmanirrahim,
Cenab-ı Hak'ka, verdikleri ve vermedikleri için hamd ederim.
Efendimize, O'na layıkıyla Ümmet olabilme ümidi içerisinde salât ve selâm ederim.
Saygıdeğer okuyucularımız,
2015-2016 Eğitim-Öğretim sezonumuza biiznillah; besmele, hamdele ve dua ile 19.09 ve 20.09 tarihlerinde başlamanın huzurunu ve sorumluluğunu yaşamaktayız, Allah (cc), bu sezonda da eğitim faaliyetlerimizi; sağılıklı, sıhhatli, şuurlu, bilinçli, ihlaslı ve başarılı bir biçimde sürdürebilmek için bizlere, sizlere ve öğrencilerimize güç, sabır, ve azim versin. Eğitim yolu meşakatli bir yol. Bu yolda güç, sabır ve irade gerekir ki yol alınsın; bu yolda bilgili, ihlaslı ve azimli yoldaş gerekir ki yol aydınlansın. Velhasıl bu meşakatli yolun menziline bir evladımızı dâhi donanımlı bir biçimde ulaştırabilirsek, bundan mütevekkil bizlere hamdetmek düşer. Zira, cehaletten Cenab-ı Hak'ka sığınırız.
Bil vesile geçmiş Kurban Bayramınızı da tebrik eder; siz kıymetli okuyucularımızı ve sevdiklerinizi Allah'a emanet ederiz.
el-âciz, Hakan Baran

-İçindekiler-

Abdestle arınmak

Sezai Çabuk

Terim olarak fıtrat: "Allah Teâlâ'nın mahlûkatını kendisini bilip tanıyacak ve idrak edecek bir hal, bir kabiliyet üzere yaratmasıdır."

Bütün varlıklar fıtratları istikametinde hayatlarını devam ettirirler. İnsanlar da, insan olmak açısından Allah'ın kendilerini yarattığı fıtrat üzerindedir. Söz gelimi iki göz, iki kulak, bir baş, saç, burun sahibi olmak fıtrattandır. Bunun gibi, insan bedenindeki her organa verilen ve gördürülen fıtri bir fonksiyon vardır; göz görmek, kulak işitmek, ayak yürümek, el tutmak içindir.

Allah cc. biz insanları varlıkların en şereflisi olarak yaratmış ve bu şerefi koruyabilecek imkanları da lutfetmiştir. İnsanın izzet ve şerefi Allah-ü Teala'ya yaptığı kulluğu ölçüsüyle ölçülür.

Evvel-i ezelde ruhlarımız yaratıldıktan sonra **"BEN SİZİN RABB'İNİZ DEĞİLMİYİM"** İlahi hitabına ruhen verdiğimiz **"BELA"** cevabı yaratılışımızın gereğidir**.(Araf-172)**

Ardından dünyaya gönderilişimiz de verdiğimiz sözümüze ne kadar bağlı kaldığımızın ispatı olması açısından ilahi bir imtihandır.

"Hanginizin daha güzel işler yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, Üstündür, Bağışlayandır."(Mülk- 2.)

Doğuştan tertemiz olarak dünyaya gelen insan,yaşadığı müdet içerisinde bazı kirlerle kirlenir, lekelenir.Sağlıklı olarak hayatını devam ettirebilmek için bu kirlerden arınması,temizlenmesi zaruridir. Herşeyi yoktan var eden Allah cc bizim maddi ve manevi kirlerle kirleneceğimizi bildiği için,temizleneceğimiz imkanları da bize lufetmiştir.Maddi kirden temizlenmemiz için SU , Manevi kirlerden arınmak için de TÖVBE imkanı bizim için verilmiştir.
Günde beş vakit namaz kılmamızı bize emreden Rabb' imiz, namazla bizi huzuruna kabul ederken abdest ile arınmış olmamızı emr ediyor.

"Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman, yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı meshedin, iki topuğa kadar da ayaklarınızı yıkayın"
(Maide-5)

"Temizliğin imandan" olduğu anlayışına sahip olan Müslümanların, Allahın belirlediği vakit ve şekillerde eda edilen ibadetlere daha özel bir biçimde hazırlanması, kendisini özenle hazırlanmış hissetmesi, yapılacak ibadeti daha şuurlu ve anlamlı kılar. Yani mümin Allaha karşı görevini yapmaya aşama, aşama hazırlanır. Ezanı huşu içerisinde dinlemek ve abdest ibadeti, ruhen mümini, arınmış duygularla Allahın huzuruna kavuşturur.

"Abdest alırken damlayan sularla birlikte günahların da döküldüğü" düşüncesi müminin arınmış olma ruhunu canlandırır. Her organı yıkarken okunan dualar aynı zamanda arınma ve temizlenme ibadetine dönüşür.

ELLERİ YIKARKEN
Suyu temizleyici, İslâm'ı da nur kılan Allah'a hamdolsun.

AĞZA SU VERİRKEN
Ey Rabbim, bana Peygamberinin havzından öyle bir kâse içir ki ondan sonra bir daha susamayayım.

BURNA SU VERİRKEN
Allah'ım! Beni nimetlerinin ve cennetlerinin güzel kokularından mahrum etme.

YÜZÜ YIKARKEN
Ey Rabbim! Nice yüzlerin beyaz, nice yüzlerin kara olacağı günde yüzümü nurunla beyaz kıl, nurlandır.

SAĞ KOLU YIKARKEN
Ey Rabbim! Kitabımı sağ elime ver ve hesabımı kolay gör.

SOL KOLU YIKARKEN
Ey Rabbim! Kitabımı sol elime verme, arkamdan da verme ve hesabımı zorlaştırma.

BAŞI MESH EDERKEN
Allah'ım! Beni rahmetinle sar, üzerime berakâtından indir.

KULAKLARI MESH EDERKEN
Ey Rabbim! Beni sözü dinleyip de ona en güzel şekilde tabi olanlardan kıl.

BOYUN MESH EDERKEN
Ey Rabbim! Benim boynumu ateş esaretinden kurtar.

AYAKLAR YIKANIRKEN
Ey Rabbim! Nice ayakların kaydığı günde benim ayaklarımı sırat üzerinde sabit kıl.

Abdest almak bittikten sonra kıbleye karşı dönerek **''Eşhedu en la ilahe illallah ve eşhedu enne muhammeden abduhu ve rasuluh."** demek sünnettir.

Abdest alırken yıkadığımız organlarımız dış dünya ile en çok temas halinde olan yerlerdir.Böylece, abdest aldığımızda en çok kirlenen organlarımızı su ile temizlemiş olmaktayız.Ağız temizliği, el, yüz ve ayak temizliği vücudumuzun sağlıklı olması açısından da bize çok önemli faydalar sağlamaktadır.Hastalıkların çoğu ellerimizin ve ağzımızın temizliğine dikkat etmemekten kaynaklanır.Namaz kılmak için,Kur'an okumak için abdest alan mü'in,aynı zamanda peygamber efendimizin **"HASTA OLMADAN ÖNCE SAĞLIĞINIZIN KIYMETİNİ BİLİN"**Hadis-i şerifinin gereğini de yerine getirmiş olur.

Manevi temizlik açısından da abdestin hayatımızdaki önemi çok büyüktür.Hadesten ve necasetten taharet ,(Görünen ve görünmeyen pislikten temizlenmek)namazın şartlarındandır.

İşte abdest her iki temizliği de sağlar.
Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittiğini söyledi:

- "Ne dersiniz? Birinizin kapısının önünde bir nehir olsa da, o kimse her gün bu nehirde beş defa yıkansa, kirinden bir şey kalır mı?"
Sahâbîler:
- O kimsenin kirinden hiçbir şey kalmaz, dediler.

Resûl-i Ekrem:
- "Beş vakit namaz işte bunun gibidir. Allah beş vakit namazla günahları silip yok eder" buyurdular.
(Buhârî, Mevâkît 6; Müslim, Mesâcid 283. Ayrıca bk. Tirmizî, Emsâl 5; Nesâî, Salât 7; İbni Mâce, İkâmet 193)

Her gün beş vakit namaz ile Allah (cc.)ın huzuruna çıkmadan önce maddi ve manevi olarak arınmış olmamız, namazımızın huşu ile kılınması açısından önemlidir.Kur'an-ı Kerim'de NAMAZI İKAME EDİN diye emredilir.Namazın ikamesi de öncesinde yapılacak temizlikle mümkündür. O da abdestle olacaktır.Abdest bizi RABB 'İMİZİN huzuruna kabul edilmemize vesile olacak vizedir.Indallahta makbul olacak namazlar dileği ile.

07/10/201 BURSA

HZ. ÂDEM İLE BAŞLAYAN İNSANLIK SERÜVENİ

Ahmet Hasan Bahadır

Varlık içerisinde insanoğlunun üstün bir konumu olduğu şüphe götürmez bir gerçektir. İnsan henüz bir mefhum olarak anılmış değilken Allah (c.c) yeri ve göğü yedi kat olarak yaratıp düzene koydu (41/9-12). Kâinatı yaratılanların en mükerremi insan için yaşanılır hale getirdikten sonra (79/30-33) tek bir nefisten Âdem'i daha sonrada Havva'yı yarattı (4/1). Bu çiftten de kadın ve erkek olarak (92/3) müteselsilen nesiller meydana getirdi (16/72). Allah, Âdem'i topraktan yaratıp onun konumuna yakışır güzel bir şekil biçti. Âdem "beşer" özelliğini alıp kıvama geldiğinde, Hâlik-ı Müteâl ona kendi ruhundan üfleyerek can verdi (15/29). Böylece hayat bulan Âdem'e yaratanını hakkıyla temsil etmesi için "halifelik" görevini yükledi. Âdem'e halifelik görevi verildiğini öğrenen melekler adeta karşı çıkarcasına : *"Allah'ım! Biz seni hamd ile tesbih ve takdis ederken, orada fesat çıkaracak, kanlar dökecek birilerini mi yaratacaksın?"* dediler (2/30). Meleklerin bu feverânı karşısında Cenâb-ı Hak, kendilerine öğretmediği, mahiyetini bilemediğimiz, "isimler"i Âdem'e öğretti (2/31). Hikmetinden sual olunmayan Allah, eşyanın isimlerini önce meleklerin söylemesini isteyerek: "*Haydi, eğer doğru iseniz şu isimleri bana haber verin*" buyurdu (2/31). Melekler: "*Seni hamd ile tespih ederiz, bize öğrettiklerinin dışında bilgimiz yoktur*" (2/32) dediler ve acziyetlerini itiraf etmiş oldular.[1]

Âlemlerin Rabbi, insanlığın babası Âdem'e aynı şeyi sorunca O, "isimler"i teker teker saymaya başladı (2/33). Böylece Âdem'in üstünlüğü ve ayrıcalığı fark edilince Allah meleklere hitaben: "*haydi Âdeme secde edin, saygı gösterisi olarak onu selamlayın.*" buyurdu. Melekler, bu ilahî emir karşısında hemen secde ettiler. Cinlerden olan şeytan (18/50) ise kibirlenerek secde etmedi (2/34,7/11).[2] Rahmeti herşeyi kuşatan Allah, şeytan'ı hemen cezalandırmadı da ona secde etmemesinin sebebini sordu. Üstünlüğün takvâda olmasına rağmen (49/13) şeytan: "*Beni ateşten onu topraktan yarattın* (7/12), *ben ondan üstünüm, ne diye ona secde edeyim ki.*" diyerek kibirli bir tavırla Allah'a din öğretmeye kalkıştı (49/16). Bunun üzerine Kâdir-i Mutlak olan Allah, melûn şeytana: "*Aşağılanmış olarak defol.*" dedi (7/13). İlâhî rahmetten kovulan şeytan: "*Ya Rabbi! Bana yeniden diriliş gününe kadar müsaade*

---

1 Sözkonusu ayetler ve devamında canlı tablolar halinde insanın ilk yaratılış sahneleri gözler önüne getirilmektedir. Verilmek istenen mesaj; eşyanın isminin öğretilmesi ve dolayısıyla ilmin öğretilmesidir. Nitekim insan meleklerden farklı olarak hilâfeti yüklenebilecek ve ilmî açıdan daha üstün konumda yaratılmıştır.

2 Halk arasında Hz. Âdem yaratılmadan önce şeytanın nezd-i ilâhîde büyük bir melek olduğu, hatta meleklerin reisi olduğu şeklinde efsanevî anlatımlar yaygındır. Bu tamamen yanlış bir tanımlamadır ve hakikatle örtüşen bir yanı yoktur. Melekler nuranî varlıklardır. Şeytan ise ateşten yaratılmış olup cinler familyasındandır.

et." diye Allah'tan istekte bulundu. Allah da ona ilâhî adâletin tecelli edeceği mahkeme gününe dek izin verdi. Şeytan ısrarla: "*Ya Rabbi! Sen beni nasıl azdırdın isen, ben de senin doğru yolun üzerine oturacağım ve senin benden üstün tuttuğun kullarının sağından solundan yaklaşacağım ve sen onları şükredenlerden bulmayacaksın* (7/14-17) dedi. Allah da: "*O zaman sana sözüm şudur ki, kim sana uyarsa bil ki, sen ve sana tabii olanların hepsini ateşte toplayacağım. Haydi git, sesinle, yaya ve atlı ordularınla, insanların ayağını kaydırmaya çalış, mallarına ve çocuklarına ortak ol. Ve onlara aldanacakları şeyleri vaat et.*." (17/64) buyurdu.

Allah, Âdem'e döndü ve kendisine bulunduğu mevkideki görevini şöyle bildirdi: *"Ey Âdem, sen ve eşin cennette oturun. İstediğiniz yerden bol bol yeyin, yalnız, şu ağaca yaklaşmayın; sonra zalimlerden olursunuz* (2/35). Bu ahitleşmeden sonra Âdem ve Havvâ, yurtlarında güle oynaya yaşarken ilk imtihanlarıyla karşılaştılar. Zira var olma ve yaşam mücadelesi bir imtihan üzere kuruluydu ve onun tahakkuk etmesi gerekiyordu. Yoksa Yüce Allah'ın şeytana mühlet vermesinin bir anlamı da olmazdı.

Bundan böyle şeytan, vaadi gereği Allah'ın kullarını doğru yoldan saptırmak tutkusuyla Âdem ve Havva'ya vesvese vermeye başladı. Onların sağından solundan yaklaşarak zihinlerini bulandırıp kendilerini daima meşgul etti. Amacına ulaşma yolunda sinsice çeşitli entrikalar çevirdi. En önemli hedefi ise, Âdem ile Havvâ'nın mahrem yerlerini açığa çıkarmaktı (7/20). Bu bakımdan Âdem'e şöyle seslendi. "*Ey Adem! Rabbin sana bu ağacı neden yasakladı biliyor musun? Bak! Ben sana söyleyeyim. Vallahi! Eğer, bu ağaçtan yerseniz, ya ebedileşeceksiniz ya da iki melek olacaksınız. Böylece de yok olmayacak bir saltanata kavuşacaksınız.*" (20/120) dedi. Âdem, henüz Allah adına yemin edilerek yalan söyleneceğini görmediği ve hatta hayal bile edemediğinden, şeytanın bu vesvesesine kapılıp yasaklanan ağaçtan tattı (7/22). Bunun üzerine Âdem ile Havvâ'nın ayıp yerleri kendilerine görülünce hemen sağda solda buldukları cennet yapraklarıyla örtünmeye çalıştılar (7/22).

Âdem ve Havvâ bir anda neye uğradıklarını anlamış değillerken, pişmanlık ve utanç içerisinde hata ettiklerini anlamışlardı ki, Âlemlerin Rabbi onlara şöyle nidâ etti: *"Ey insanlar! Ben size şeytanın sizin apaçık bir düşmanınız olduğunu söylemedim mi ve şeytana uyarsanız bedbaht olursunuz, bundan dolayı da cennetten çıkarsınız demedim mi?"* (20/117). Doğrusu Cenâb-ı Hak, bütün bunları özellikle söylemişti ama şeytan ve nefis onlara yanılgıyı cazip göstererek kendilerini ilâhi emre muhalif düşürmüştü. İnsanlığın inşası esnasında işlenen bu suç, dünya tarihinde bir ilkti. Yaşanan bu şaşkınlık içerisinde Âdem Rabbine pişmanlığını dile getirmek istedi ama nasıl hareket edeceğini bilemedi. Bunun üzerine Allah, ona pişmanlığını nasıl dile getireceğini söyledi de (2/37) O, Rabbinden aldığı ilhamlarla şöyle tevbe etti: "*Ey Rabbimiz! Biz nefisimize zulmettik. Bizi bağışlamazsan ve bize merhamet etmezsen gerçekten biz hüsrana uğrayanlardan oluruz*" (7/23). **İşte bu samimi tevbe, Âdem'in çocuklarının da günahlarından sonra pişmanlıklarını ifade eden tevbeleri olacaktı. O öyle bir tevbe ki, insanı günahlarından arındırıp özüne döndürecek ve Yaratanın rızasına nail edecektir.**

Buraya kadar gördüğümüz kıssadan almamız gereken hisse şu ki; varlık içerisinde ilâhî nefhayı taşıyan insanın hakikaten üstün bir konumu vardır. Bir diğer ifadeyle o zübde-i âlem, yani kâinatın özüdür. Cenâb-ı Hak bizzat insanı kendine muhatap kabul ederek ona hususi bir değer ve şeref bahşetmiştir. Sözkonusu ayetlerde, insanın yoktan var edilişi ve oradan hangi konuma getirildiği ön plana çıkartılmaktadır. Böylece insanın kendi oluşumunu bilmesi ona doğrudan Rabbini bilmesini sağlayacaktır. Dolayısıyla varlığın değerini anlamak, beşerin dünyadaki var olma sebebini anlamakla mümkün olacağı beyan edilmektedir.

Dikkat çekici bir diğer nokta da ilk yaratılış sahnesinin Cennet'te vuku bulmasıdır. Âdem ile Havvâ'nın ilkin buraya yerleştirilmeleri müthiş bir ihsandır. Cennet'teki belirlenmiş ağaca yaklaşmama sınırının getirilmesi; insanın kendisini-rüzgâra tutulmuş yaprak misali- akıntıya kaptırmayıp sorumluluk içerisinde hareket etmesi gerektiği içindir.

Hak Teâlâ hazretleri; *Ey insan! Bana karşı sorumlusun* dercesine mutlak itaat edilmesi gereken varlığın bizzat kendisi olduğunu bütün gerçekliğiyle gözler önüne sermektedir. Bu bağlamda zikredilen ayetlerde de öncelikle Allah'ın sonsuz kudreti ve kudretinin eseri olan insanın üstün yaratılışı konu edilmektedir. Zira meleklerin yapmış oldukları secde de bilinen bir secde olmamakla beraber Âdem'i saygıyla selamlama ve üstünlüğünü kabullenme secdesidir.

Kâinatı tanıyacak olursak, kâinat eşittir insan dememiz mümkündür. Kâinatta ne varsa insan hep ona muhtaçtır. Öyleyse insanoğlunda âlemleri halk eden Cenâb-ı Allah'ın bütün isim ve sıfatlarının küçük birer örnekleri vardır. Daha önce de belirtildiği üzere şeytanın insan üzerine tasallutu imtihanın sırlarındandır. Çünkü şeytan, insan vesilesiyle-insana biçilen olağanüstü değerin kıskanılmasıyla- rahmet-i ilâhîden kovulmuştur.

Kıssanın sonunda Allah, Âdem'in çocuklarına da şu uyarıyı yapmaktadır. "*Ey Adem'in çocukları! Sakın ha! Şeytan, anne babanız olan Âdem ile Havvâ'nın mahrem yerlerini kendilerine göstermekle cennetten çıkardığı gibi çeşitli fitnelerle sizin de mahrem yerlerinizi açarak cennete girmenize mani olmasın…*" (7/27)

Bahsi geçen ayet-i kerime düşünenler için çok önemli bir mesaj vermekte ve de insanların cennete girmelerine mani olacak çıplaklık tehlikesine işaret etmektedir. Kıssa ile verilmek isten ana mesaj, insanlık ayıbı olarak karşımıza çıkan bu çirkefliğe dikkat çekmektir. Şimdi ilk yaratılış atmosferinden günümüz dünyasına uzanarak dikkatli ve ibretli bir bakışla halimizi gözlemleyebiliriz. Eğer doğru gözlemleyebilirsek, o her halükârda bize unuttuğumuz bir hakikati hatırlatacaktır. Âdem ile Havvâ neticede affedilmişlerdi, fakat yeryüzüne indirilmelerine sebep olan çıplaklığın bedelini ağır ödemişlerdi.

Şeytan o gün Âdem'i *"ebedileşmek*" adına kandırmıştı, bugün de Âdemoğullarını *"modernleşme-çağdaşlaşma-dünya gerçeği"* adına kandırmakla görevini yapmaktadır. Rasulüllah'ın: *"Örtülü çıplaklar, cennetin kokusunu dahi duyamayacaklar."* buyurması herhalde bu manidar ayetin açıklaması olsa gerek. Teberrüc yapan -çekiciliğini tahrik edici şekilde gözler önüne sergileyen- örtülü veya örtülü olduklarını zanneden çıplaklar, cennetin kokusunu duyamayacaklarına göre, ya modernleşme ve çağa ayak uydurma adına kılıktan kılığa girerek bedenlerini teşhir edenler cennetin neyini duyabilirler ki, herhalde sadece ismini… Tabi tevbe etmezlerse.

Şeytanın başlangıçta insanlığın anne ve babasına yaptırdıkları, günümüzde de revaçta değil mi? Hilkatimizin özüne yerleştirilen insanîliğin kalmayışı neyin ürünü? Bu durum, geleciğinden şüphe edilmeyen o günde ağır bir bedel ödeyeceğimizin habercisi değil mi? Taktir edersiniz ki bu basîretsizlik, temiz fıtrattan kopma ve insanın aslına yabancılaşmasından başkası değildir.

Hanedan-ı Âl-i Osman -5-

Osmanlı'nın İkinci Bânîsi

ÇELEBİ SULTAN MEHMED HAN

(1389-1421)

Beşinci Osmanlı sultanıdır.
36 Osmanlı pâdişâhı içinde dâhilî karışıklığın en dehşetlisini bertaraf etmiş olması ve devleti eski güç ve dirâyetine kavuşturması yönünden **Çelebi Sultan Mehmed**'in mümtaz bir mevkîi vardır.
Yalnız maddî kuvvete değil, aynı zamanda siyâset ve mânevî güce de bağlı olarak O'nun elde ettiği netice, her türlü takdîrin fevkindedir.
Mâlum olduğu üzre, gerçekte müslüman olduğu halde kuru bir cihangirlik arzusuna râm olup Osmanlı'ya saldıran Timur, yağma, talan ve katliamlarla halkı ve devleti bîtâb düşürmüştü . İşte bu gâilenin ortaya çıkardığı, tarihimizde **"fetret devri"** denilen on senelik çalkantıları bertaraf eden Çelebi Sultan Mehmed, ibret ve dikkatle incelenmesi gereken devâsâ bir şahsiyettir. O'nun mücâdelesinden zamanımız için çıkarılacak pek çok ders ve ibretler vardır.
Târihimizin en büyük şahsiyetlerinden biri olan Çelebi Mehmed Sultan'ın hayatı incelendiği zaman, on senelik bir fetret devrini ortadan kaldırmak husûsunda, yerine göre maddî kuvvet, yerine göre afv ve iknâ yollarını kullanmış olduğu görülür. Timur, Anadolu'ya saldırdığı zaman Gâzî Sultan Yıldırım Han, İstanbul'u dördüncü defa kuşatmış bulunuyordu ve o anda İstanbul'u fethetmesine hiçbir engel yoktu Ancak muhârasayı kaldırıp Timur üzerine yürümek mecbûriyetinde kaldı ve İstanbul'un fethi elli yıl gecikmiş oldu . Bu ise, Osmanlı târihinin yükseliş devri denilen devrin elli yıllık bir sekte ile karşılaşması demekti Bunun içindir ki eğer Çelebi Mehmed'in fetret devrine yön veren hâkimiyyet te'sîsini sağlaması, daha da gecikmiş olaydı, eski duruma gelinmesi, çok sonralara kalır, belki de mümkün olmayıp devlet ve millet hazin neticelere dûçâr olurdu . O zaman târihimize şan ve şeref katan zaferler, gerçekleşmeyebilirdi . Bu bakımdan Çelebi Mehmed, kendinden sonraki dâsitânî zaferlerin zeminini hazırlamış büyük bir kahraman şahsiyettir.
Çelebi Mehmed o dirâyetli şahsiyettir ki, henüz ondört yaşında iken babasıyla birlikte Ankara savaşına katılmıştı. Bu savaşta Osmanlı ordusunun yarısı demek olan kırkbin kişilik bir kuvvete kumanda etmiş ve üzerlerine fil sürüleriyle saldıran Timur ordusuna karşı sabahtan akşama kadar kılıç sallamıştı.
O gün Çelebi Sultan Mehmed, babasını son ana kadar askerleriyle birlikte yalnız bırakmadı . Ancak harbin neticesi belli olunca, birtakım ileri görüşlü beylerin ısrarı üzerine geri çekilmek zorunda kaldı.
Babası Bâyezîd Han'ın esâretinden sonra bütün kardeşlerinin bulundukları bölgelerde hükümdarlıklarını ilân etmesi üzerine halkın ekseriyeti, husûsiyle ulemâ ve meşâyıh onu tercih ettiler. Kendisini:
"Dînimize muhâlif iş yapmayacak, ahâlîye zulmetmeyeceksin! Allâh Teâlâ'nın emir ve nehiylerine son derece riâyetkâr olacaksın!.."
şartlarıyla dâvet edip başlarına geçmesini istediler.
Çelebi Mehmed de, bu hususta onlara söz vererek sultanlığa adım attı Ahâlînin büyük yardımları sayesinde Osmanlı mülkünü tek bayrak altında toplamaya muvaffak oldu .
Çelebi Sultan Mehmed, Osmanlı mülkünü tek idâre altında topladıktan sonra devletin yeniden inşâsı için hummâlı bir faâliyet içine girdi Bunu yaparken de öncekilerin izini takip ile adâletten kıl payı ayrılmamaya riâyet etti Halktan alınan vergileri azalttı, herkese hüsn-i muâmelede bulundu . Kardeşleriyle mücâdelede bile, evvel emirde iknâ ile hareket etti
O, ince siyaseti yanında son derece merhamet ve şefkat sahibiydi . Ekseriyâ afv yolunu tutardı.
Devrinde yaşanan en önemli gâilelerden biri de, **Şeyh Bedreddîn isyânı**dır. Şeyh Bedreddîn'in en büyük hedefi, Osmanlı'yı yıkmaktı . Mûsâ Çele-bi'nin

bilmeden onu kadılığa getirmesi, nüfûzunu epey artırmış bulunduğundan istifâde ile etrafına hayli taraftar topladı ve Çelebi Mehmed'e karşı geniş çapta bir isyân başlattı. Ancak, fetret devrinden yılmış bulunup huzur ve sükûna ihtiyâcı olan ahâlînin de yardımıyla isyan kısa zamanda bastırıldı . Şeyh Bedreddîn yakalandı ve ulemâdan teşekkül eden bir hey'et önünde muhâkeme edildi . Cezâsı kendisine tâyin ve tas-dîk ettirildi ve Heratlı büyük âlim **Mevlânâ Haydar**'ın fetvâsı ile Serez çarşısında asılarak îdâm edildi .
Devleti, Timur gâilesi sebebiyle uğradığı en büyük felâketten kısa zamanda çekip çıkarmış, onu eski haşmetine kavuşturmak için gece gündüz gayret ederek çok büyük işler başarmış bulunan Çelebi Mehmed
Han, yorucu ve bîtâb düşürücü bir saltanat hayatı yaşamıştı . Kendisinden nakledilen şu söz, bu hakîkati pek âşikâr bir surette ifâde eder:
"Çocuk yaşımda öyle belâlar çektim ki, kimse çekmiş değildir..."
Bu ağır çileler dolayısıyla pek genç yaşta ölüm döşeğine yatan Çelebi Mehmed'in, son nefesinde bile teb'asını ve devletini düşünerek vezirlerine yaptığı son vasıyeti çok ibretlidir:
"-Derhal büyük oğlum Murâd'a haber salın, gelsin! Zîrâ ben şu döşekten artık kurtulamam.. fiâyet Murâd gelmeden ölürsem, sakın ola, vefâtımı kimseye duyurmayın; yoksa bütün memleket birbirine girer, yeniden sel gibi kardeş kanları akmaya başlar!.."
Böylesine ilâhî bir mes'ûliyetle mücehhez koca Sultan, vefât ettiğinde çok gençti . Vasıyeti üzere cenâzesi, oğlu gelinceye kadar, yâni tam 41 gün bekletildi Böylece cesediyle bile devlet ve milletine hizmet eden bu pâdişâh, ne mübârek bir sultan olduğunu herkese tasdîk ettirmiş oldu .
Rahmetullâhi Aleyh!

GÖRMEDEN SEVMEK

Sen ki aşk-ı Nebiyle,dağlar cöller aşmışsın,
Sevdan ile bir destan, sonsuza dek yazmışsın,
Sen ne büyük bir insan, ne ulu bir zâtmışsın
Senin aşkın rahmanî, bizimkiyse nefsanî
Evliyalar sultanı, canım Veysel Karanî

Nebi için yolları, aşıvermiş o sevgin,
Sana aşık vurgundur, yaşlı fakir ve zengin
Bu zamanda var mıdır, senin eşin ve dengin?
Senin nefsin Rahmana ne kadar da şükranî
Bu ümmetin baş tacı, canım Veysel Karanî

Sende islam heybeti, sende büyük asalet,
Şol Nebinin hırkası, yalnız sana emanet,
Senin sevdan önünde, sönüp gitmiş cehalet
Sende vicdan, merhamet ne kadar da insanî
Emsalsiz bir yakutsun, canım Veysel Karanî

Peygamberi görmeden, Gönlün ona vurulmuş,
lçindeki firtına işte o an durulmuş,
Sonra temiz kalbine, iman tahtı kurulmuş
Senin güzel hayatın , ne kadar da islamî
Bir goncasın gözümde, canım Veysel Karanî

Aşkın adı „ÜVEYS", şefaat hakkı sende,
Nebiyullah duası, Rabbın rızası sende,
Seni yazmak ne mümkün, mecal bitti kalemde
Senin çehren ve yüzün, güller gibi nuranî
Teşrif buyur rüyama, canım Veysel Karanî

M. Furkan Uzun

Gül Eğitim Merkezi

Hocamızı tanıyalım...

Kendinizi kısaca tanıtabilir misiniz?

Adım Cem Karayaka, 1978 Aalen doğumluyum ve Yalovalıyım. Üç kız çocuğu babasıyım. Baden-Württemberg Milli Görüş Aalen şubesinde 2007'den beri eğitimde görevliyim. OWZ firmasında çalışıyorum. Almanya'ya 1992 yılında geldim.

Hocalık yaptığınız süre zarfı içinde sizi motive eden şey nedir?

Efendimiz'in (s.a.v) şu hadisi şerifidir: „Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğretendir." Bizim gayemiz bu; Peygamberimizin izinden gitmek, ona gelmiş olan vahyi bizim öğrenmiş olduğumuz hocalardan genç nesile iletmek.

Gül Eğitim Merkezinde bugüne kadar hangi görevlerde bulundunuz, en çok hangisinden zevk aldınız?

Cüz sınıflarından Kur'an sınıflarına kadar öğretmenlik görevinde bulundum. Kur'an ve Temel Dini Bilgiler derslerine girdim. En çok GEM'in 9. ve 10. sınıflarına ders vermekten zevk alıyorum. Nedeni, hepsinin kuzu gibi oturup dersi dinlemeleri. 8-10 yaşları arasındaki öğrencilerin derslerine girmek gerçekten sabır ve güç istiyor. Bazen camideki dört saatlik ders beni bir haftalık normal işimden daha çok yoruyor. Şuan 4. sınıf'ın Kur'an ve Temel Dini Bilgiler derslerine giriyorum.

GEM'de en çok beğendiniz şey nedir?

Allah Rasulu (a.s) Medine hicretinde Kuba mescidini inşa ediyor. Allah (c.c) Kur'an-ı Kerim'de Kuba mescidine işaret olarak şöyle buyuruyor: „Takva üzere kurulmuş olan mescid." Bu camiyi yapanlardan, geçmişte aramızdan ayrılıp rahmet'e kavuşanlardan Allah razı olsun. Bu camiyi yapıp inşa eden ve şuanda burada görev alan bütün herkesi , bütün arkadaşları takva üzere olduklarından dolayı bir nevi kuba mescidine benzetiyorum. Buradaki insanların o takva üzere yaşantılarının kendilerine vermiş olduğu güzellikten dolayı mutluluk duyuyorum.

2014-2015 sezonunu geride bırakmış bulunmaktayız. Sizce geçen sezon nasıl geçti, değerlendirebilirmisiniz?

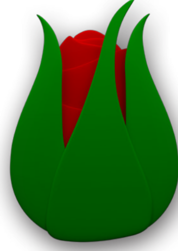
2009 senesinde GEM kuruldu. Kurulduğundan beri, elhamdülillah, profesyonelliğe yakın bir eğitime girmiş olduk. Geçen sezon benim kendi sınıfım bana göre şöyle geçti: İlk önce olumsuz yönlerinden bahs etmek istiyorum; kendi öğrencilerimin evlerinde camideki derslerine yeteri kadar özen göstermemeleri, yani ezberlini veya ödevlerini iyi bir şekilde yerine getirmemelerinden ben kendi açımdan üzüldüğümü ifade etmeliyim; ama güzel olan tarafı, Avrupanın göbeğinde, Elhamdülillah, haftasonunun bir veya iki gününü camiye adayıp buraya gelip Allah kelamını öğretip ve öğretmek kadar güzel bir şey yok diye düşünüyorum.

Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

GEM'de menzun olupta, biz öğretmenlere yardım edebilen, bizim yükümüzü hafifleten nesillerin gelmesini temenni ediyoruz ve bunun meyvelerini görüyoruz. Elhamdülillah.

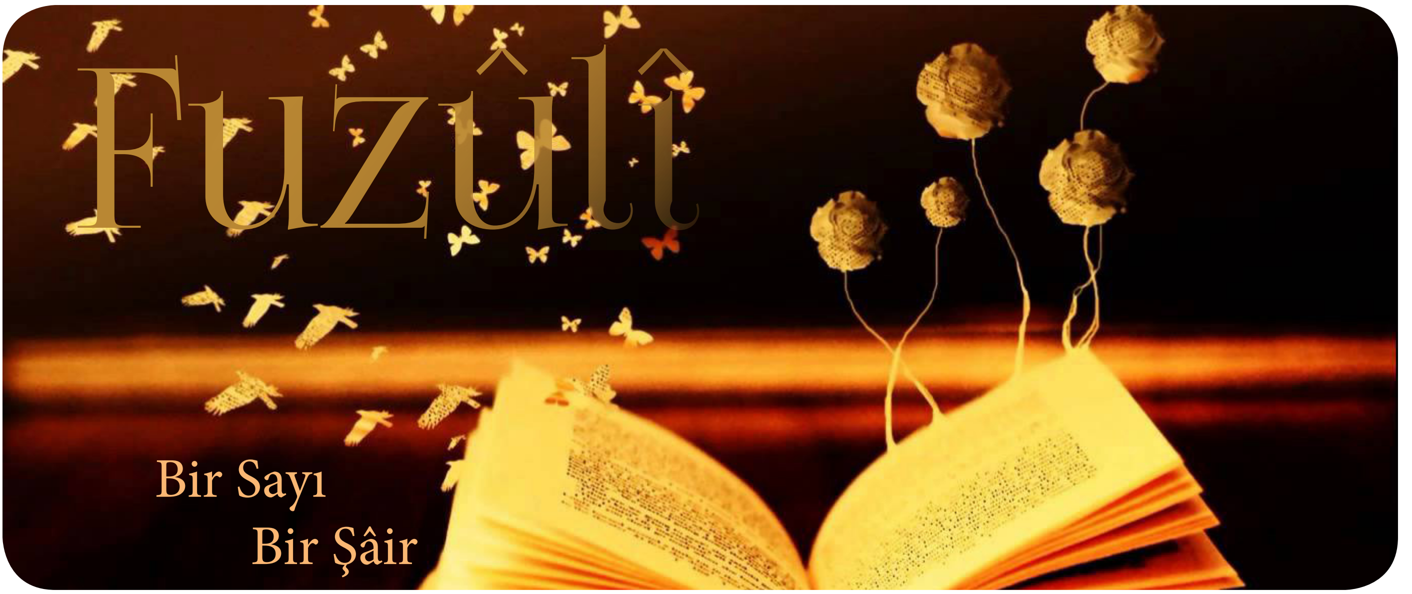
5. Sınıf Kızlar

5. Sınıf Erkekler

Fuzûlî (1483-1556)

Asıl adı Mehmet bin Süleyman'dır. Irak'ta Kerbela veya Necet'te veya Kerkük'e bağlı Kale semtinde doğduğu tahmin edilir. Oğuz boyundan olan Fuzûlî Türkçe, Arapça ve Farsça dillerine hâkimdir.Mehmet bin Süleyman'ın kullandığı –Fuzûlî- mahlası; erdemli, fazilet sahibi anlamına gelir.

Hayatı yoksulluk, bahtsızlık ve ilgisizlik içinde geçmiştir. Bu durum onu derinden etkilemiş ve bu yalnızlık duygusu sanatının ilham kaynağı olmuştur. Yaşadığı atmosferi şiirine yansıtmıştır.

Fuzûlî'nin şiirlerinde ''Visâl'' (Allaha kavuşma) isteği kuvvetlidir. Tasavvuf onda yaşı ve sanatı ilerledikce koyulaşmıştır.

Divan edebiyatında ilah-i aşkı en fazla işleyen şairdir. Bu durum, ondaki ideal aşkı gösterir. Fuzûlî, derdi ve ıstırabı seven bir kişidir. Nitekim şu beyiti bunu açıkca gösterir;

Aşk derdiyle hosem el çek ilacımdan tabib
Kılma derman kim helâım zehri dermanındadır

Fuzûlî, derin ve samimi bir aşk şairidir. Ölüm, toplum, yoksulluk, felsefe, tabiat temalarını hep bu aşk etrafında yazmıştır. Çağdaşlarına göre sade bir dili vardır. Arapça, Farsça ve Türkçe'yi çok iyi bilen şairin gücü; bu üç dilden aldığı kelimeleri kullanıp, bunlarla düşünmesiyle ortaya çıkmıştır. Bu yönüyle Divan Edebiyatı'nın en büyük şairlerinden sayılmaktadır.

Fuzûlî, sadece şairliğiyle değil, yapıtlarının çokluğuyla da meşhurdur. Üç divanından başka, başta Leylâ ile Mecnun olmak üzere birçok eseri vardır. Başlıca eserleri şunlardır:

Leylâ ve Mecnun (ünlü bir mesnevidir), Hakikat-ûs-Süeda (Kerbela olayı'nı konu alan bu düzyazı ve şiir karışımı eser, şairin en önemli kitaplarından ve Türk edebiyatının şaheserlerinden biridir, sonraki şairleri büyük ölçüde etkilemiş, birçok defa basılmıştır), Beng ü Bâdi' (500 beyitlik Türkçe Mesnevî), Heft-Cam (327 beyitlik bir sakiname), Rind ü Zahid (farsça düzyazı), Şikâyetnâme (Türk mîzah ve hiciv edebiyatının şaheserlerinden)

Şairin Leylâ ve Mecnun eseri, Türkçe Divanı kadar ünlüdür. Bir Arap emirinin kızı Leylâ ile ona âşık olan bir Arap gencinin başından geçenleri anlatır. Mesnevî tarzında yazılmıştır. Zamanımıza kadar 30 defadan fazla basılmış ve bütün önemli dünya dillerine çevirilmiştir. Rusya'da opera olarak da bestelenmiştir.

Türkçe, Farsça ve Arapça olmak üzere üç divanı vardır. O zamanın sanat ve bilim dili Arapça ve Farsça olmasına rağmen Türkçe ilede mükemmel şiir söylenebileceğini öne sürmüş ve bunu kanıtlamıştır.

İran şiirinden Hâfız, Türk şiirinden ise Nesimî ve Nevai, çizgisini en başarılı şekilde kemâle erdirmişlerdir. Kendisinden sonra gelen bütün divan şairlerini etkilemiştir. O'nun Kerbela'da 1556 yılında salgın bir hastalık sonucunda vefat ettiği tahmin edilir.

Yâ Rab Bela-yı Aşk İle Kıl Âşîna Beni

Yâ Rab bela-yı aşk ile kıl âşîna beni
Bir dem bela-yı aşktan kılma cüdâ beni
(Ya Rab aşk belasıyla içli dışlı kıl beni,
bir an bile ayırma aşk belasından beni)

Az eyleme inayetini ehl-i dertten
Yani ki çoh belâlara kıl müptelâ beni
(Az eyleme yardımını dertlilerden,
Yani çok aşk belaları ver bana)

Gittikçe hüsnün eyle ziyâde nigârımın
Geldikçe derdine beter et müptelâ beni
(Gittikçe artır sevgilimin güzelliğini,
Bana gelince onun derdine daha çok
müptela et beni)

Öyle zaîf kıl tenimi firkatinde kim
Vaslına mümkün ola yetürmek sabâ beni
(Onun ayrılığında öyle zayıflat beni ki
Saba yeli beni ona ulaştırabilsin)

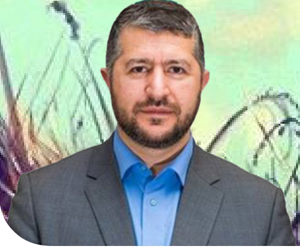
Nahvet kılıp nasîb Fuzuli gibi bana
Yâ Rab mukayyed eyleme
mutlak bana beni
(Ya Rabbi bana Fuzuli gibi gurur verme
beni bana asla bırakma)

Fuzûlî

HZ. PEYGAMBER'İN (SAS) EN ÇOK SEVDİĞİ SERMAYE:

GENÇLİK

Siyer Araştırmaları Merkezi Kurucusu Muhammed Emin Yıldırım email: m.eminsiyervakfi@hotmail.com

Hz. Peygamber'in (sas) kutlu hayatını biraz olsun okuyanlar, O'nun (sas) hayatında gençlerin ne kadar yer aldıklarını, değerlerinin ne olduğunu, onlara biçilen rollerin nasıl belirlendiğini ve onların nasıl Hz. Peygamber'i (sas) heyecanlandırdıklarını göreceklerdir.

Neden peki gençler bu kadar Hz. Peygamber'i (sas) sevindirir. Çünkü bu dava risalet davasıdır; zor ve ağır bir davadır. Heyecan, aşk, enerji, dinamizm isteyen bir davadır... Gençlerin omuzlarında yükselecek bir davadır... Böyle olduğu içinde ilk günden itibaren Efendimiz'in (sas) en büyük ideali gençler olmuştur, en büyük hayali gençler olmuştur, en büyük derdi gençler olmuştur, hal böyle olunca en büyük dermanıda gençler olmuştur.

bu dava risalet davasıdır; zor ve ağır bir davadır. Heyecan, aşk, enerji, dinamizm isteyen bir davadır... Gençlerin omuzlarında yükselecek bir davadır...

Nübüvvetin ilk aylarıdır. Mekke'de İslam'ın dirilten mesajları daha yeni yankılanmaya başlamıştır. Kara yüzlü insanlar Müslümanların Kâbe'de namaz kılmalarını engellemeye başlamış, bazı hadiseler yaşanmış, o hadiselerin birinde Hz. Hatice annemizin ilk evliliğinden olan oğlu bir genç, bir delikanlı, Haris b. Ebî Hale şehit edilmiştir. O günden sonra Müslümanlar Efendimiz›in emri ile Kâbe'de toplu ibadet etmemeye başlamış, ya evlerinde, yada şehrin dışında bir yerlerde toparlanarak ibadet etmişlerdir. Ama Mekkeliler, Müslümanları dışarılarda da rahat bırakmamış, onları gördükleri yerlerde alaya almış, hakaret etmiş, sabırlarını zorlamışlardır. Öyle bir günde ve zeminde o günlerde 17 yaşlarında olan Sa'd b. Ebî Vakkas dayanamamış, eline geçirdiği bir deve kemiğini Abdullah b. Hattal isimli müşrikin kafasına vurmuş ve onu yaralamıştır. O gerginliğin olduğu bir zamanda, Efendimiz (sas) ne yapmalı, Müslümanları nerede toparlamalı, nerede talim ve terbiye adına bir pota kurmalı diye düşünmeye başlamıştır. Elinin altında bir avuç insan vardır, o günlerde... Onların hiçbiri de bu iş için müsait değildir. Başka biri olmalıydı ama kim? Efendimiz (sas) kim, kim diye düşünürken, bu konuda yüreği yanarken, bir derman ararken, o anlarda 18 yaşlarında bir delikanlı olan Erkam b. Ebî'l-Erkam, Efendimiz'e doğru yürümüş, amacı O'nun söylediği, dile getirdiği bu yeni din hakkında bilgi almak, belki de bilgi aldıktan sonra hoş olmayan sözler söylemekti... O aklında Efendimiz'e (sas) soracağı soruları tasarlayarak yürürken, onu gören Efendimiz (sas): "Buldum, derdime derman olacak kapıyı buldum! Mahzumoğullarından olan bu gençten ne iyi Müslüman olur, o olursa bu iş onun sırtında yükselir» diye içinden geçirmişti. Erkam b. Ebî'l-Erkam, gelip dinleyip iman etmiş, sonrasında Efendimiz'i evine davet etmişti. Hz. Erkam o günlerde daha yeni evlenmiş, evin hanımı Hind bint Amr ile daha yeni evlerine taşınmışlardı. Babaları onlara Safa tepesinde çok güzel bir ev almıştı; o ev Efendimiz'e gezdirilmiş ve sonrasında: **"Evim, evindir Ya Resulullah!"** denmiş ve risalet davasının ilk mektebi o ev olmuştu. İslam tarihine adı altın harflerle yazılan isimlerin büyük bir kısmı bu 18 yaşındaki delikanlının evinde imana erişmiş, Peygamber terbiyesine girmiş ve her biri hayatın başka bir alanında abidevi bir şahsiyet olarak ortaya çıkmıştı.

Nübüvvetin 3. yılında, Efendimiz (sas) özel davetten, artık genel davete kapıyı açacaktır. Bundan dolayı tüm akrabalarını Ebû Kubeys dağının eteğinde toplayacak, bir yemek tertipleyecek ve onları İslam'a davet edecekti. Yemekler yendikten sonra Efendimiz (sas) akrabalarının karşısına geçmiş, Hz. İsa›nın rolüne bürünmüş: **"Allah'a giden yolda bana kim ensar/yardımcı olacak"** diye haykırmaya başlamıştı. Karşıdan bir ses gelmemiş. İki kez tekrar etmiş sözünü, yine bir karşılık gelmemiş. Üçüncü kez deyince

o günlerde 13 yaşlarında olan ve o davet esnasında elindeki sürahi ile davetlilere su ikram eden Ali. “Bu ses sessizliğe mahkum olmamalı” diyerek “ben” deyip bir el kaldırmıştı. 13 yaşında Hz. Peygamber'in önünde havaya kalkan o elin sahibi, hayatı boyunca bir daha elini indirmeyecek olan Hz. Ali olacaktı. Alay edecekti amca Ebû Leheb, ama gülecek Efendimiz, sevinecek ve Ali'nin o adımı yüreğine sükunet olacaktı.

Nübüvvetin 10. yılında Akabe'de, Efendimiz'e (sas) uzanan eller yine gençlerin elleri olmayacak mıydı? Zor yokuş olan Akabe'de çadırlar dolaşıyor Efendimiz (sas); o gün sağında Ebû Bekir, solunda Ali ile... Hangi çadıra gidiyorsa eli boş dönüyor. Alaya uğruyor, hakaret görüyor, horlanıyor, kınanıyor. Ama durmak yok, o çadırdan o çadıra koşup duruyor. 15 çadırdan eli boş dönüyor. Kalbi kırık, gönlü mahzun, gözü yaşlı, «bugünde olmadı yarın Allah Kerim” dercesine dönüş yolunda ilerlerken Akabe'nin sonlarına doğru küçük bir çadır gözlerine ilişiyor. Ebû Bekir: “Ya Resulullah! Şuraya da bir gidelim, son olsun” deyip, o çadıra doğru yolu çeviriyor. Gidiyorlar, 6 tane delikanlı, en büyükleri Es'ad b. Zürare, yaşı 30 civarı, diğerlerinin yaşlarıda onlara yakın... Konuşuluyor ve iman ediyor, o delikanlılar... Çadırdan çıkıyorlar, yaşlı gözlerle Efendimiz (sas) Ebû Bekir'e, Ebû Bekir Ali'ye bakıyor, söz yok, ama gözler çok şey söylüyor, adeta söylenen: “Oldu bu iş Ebû Bekir, oldu! Yesrib imana yatak oldu” dercesine bir müjde veriliyor. Ve Es'ad'ın eliyle Yesrib Medineleşiyor. Düşünebiliyor musunuz koca İslam Medeniyetinin altında Medine var, Medine'nin altında 6 tane delikanlı var.

Hicretin 2. yılıdır, Hz. Bilal Bedir'e asker istemiştir. 320'i biraz aşkın insan Buyûtu's-Sukya denilen yerde toplanmışlardır. Efendimiz (sas) askerlerini kontrol etmeye başlamıştır.

O 320'i aşkın Sahabîlerin ancak 70 tanesinin yaşları 40'ın üzerinde, geriye kalanlar hep gençler... Gençleri bırakın yaşı, 10 olan 12 olan, 14 olan 15 olan çocuklar var?

O çocukların çoğu bellerine taşımakta dahi zorlandıkları kılıçları takarak Sukya evlerinin önüne gelmişlerdi. Efendimiz (sas) ordusunu sıraya dizmiş, onları tek tek kontrol etmiş, sonra yaşı 16'nın altında olanların isimlerini saymaya başlamıştı. Efendimiz kimin adını ansa ve öne çık dese; bir anda bir feryat kopuyor, ardından hıçkırıklar yükselmeye başlıyordu. Bunlar Sahabe'nin çocukları, aşkın sevdanın azık olduğu bir evin yiğitleri, meyveleri… O gün Efendimiz'in (sas) sekiz delikanlıyı ayırdığını kaynaklarımız bizlere aktarırlar. Kim bu sekiz yiğit?

1- **Abdullah b. Ömer**

2- **Üsame b. Zeyd**

3- **Rafi b. Hadic**

4- **Bera b. Azib**

5- **Useyd b. Züheyr**

6- **Zeyd b. Erkam**

7- **Zeyd b. Sabit**

8- **Ümeyr b. Ebî Vakkas**

Sadece size Ümeyr b. Ebî Vakkas'ın halini burada aktaralım. O anları Sa'd b. Ebî Vakkas, şöyle anlatır: “O gün kardeşim Ümeyr, on altı yaşlarında idi, bir lahza yerinde durmuyor, bir o tarafa bir bu tarafa kaçıp duruyordu. Merak ettim bu halini ve yanına vararak dedim: ‘Ey Ümeyr! Neyin var senin, neden bir o tarafa bir bu tarafa kaçıp duruyorsun?’ Ümeyr dedi ki: ‘Ey Sa'd! Baksana Allah Resûlü yaşı küçük olanları ordudan ayırıyor. Ya beni de ayırırsa, ya bana da çık derse, ya beni de bu iman ile inkârın ilk karşılaşmasından mahrum bırakırsa ben ne yaparım!’ Ben de: ‘Sen kılıcını beline as gel, senin boyun onlardan biraz daha uzundur, belki Allah Resûlü bunun için seni alabilir.’ dedim. Ümeyr: ‘Hayır, Sa'd! Kılıcımı belime bağlarsam hiç almaz. Çünkü kılıcım boyumdan uzundur, yere sürülüyor. Allah Resûlü, beni bu halde görürse kesin geri çevirir. Bunun için önce beni seçsin, sonra kılıcımı bağlarım.” Bu sözler üzerine Sa'd b. Ebî Vakkas: “Git sıraya gir, inşallah, Allah Resûlü seni seçecektir.” dedi. Abisinin bu telkinleri ile Ümeyr gitti, o çocukların arka tarafında durdu. Efendimiz onlara doğru yürüyünce parmakları üzerine biraz daha dikildi, boyunu daha uzun göstermeye çalışıyordu. Efendimiz (sas) o anlarda bazı çocuk sahabileri ayırdı. Her ayrılan ağlamaya başladı. Sıra Ümeyr'e gelmişti, daha Allah Resûlü'nün o mübarek lisanından bir şey çıkmadan Ümeyr ağlamaya başlamıştı. Efendimiz önce onu da ayırmıştı, ama Ümeyr öyle ısrar etmiş, öyle yalvarmıştı ki, sonunda Efendimiz ona izin vermişti. Allah Resûlü'nden izini koparınca koşa koşa eve gitti, kılıcını aldığı gibi abisi Sa'd b. Ebî Vakkas'ın yanına gelmişti: “Haydi Ey Sa'd! Şimdi kılıcımı bağla!” dedi. Abi Sa'd b. Ebî Vakkas kılıcı küçük kardeşi Ümeyr'in beline bağladı. Gerçekten kılıcın uçları yere sürünüyor ve Ümeyr kılıcı zor taşıyordu. Ama buna rağmen yine de Ümeyr, o gün hayatının en sevinçli gününü yaşıyor ve bu sevinci *Bedir*'in meydanında akıtacağı kanı ile noktalayacaktı. (Vâkıdî, *Meğâzî,* c. 1, s. 21; İbn Hacer, *el-İsabe,* c. 3, s. 36)

O günden sonra hangi sayfayı kaldırırsanız kaldırın altında adı Mus'ab olan, adı Esma olan, adı Abdullah olan, adı Ümmü Süleym olan, adı Zeyd olan, adı Fatıma olan gençleri göreceksiniz. Bir başka noktaya değinirsek, gençlerin ilim yürüyüşünde, hadis nakli meselesinde nerede durdukları da çok

önemlidir. Efendimiz'i görüp de, onunla mülaki olup, Sahabî olma şerefini kazanan 100' bini aşkın isim vardır. Bunlardan Hadis rivayet edenlerin sayısı sadece 1300'dür. Bu 1300 Sahabi'den, 800'ü 1 ila 9 arasında hadis rivayet edenlerden oluşmaktadır. Özellikle 232 isim, bu konunun adeta seçilmiş isimleridir. Bu 232 isimden, 9 isim vardır ki, bunlara *Müksirin* denir, onları Hz. Peygamber'in nefesinin ve sedasının köprüleridir. Kimdir bunlar ve kaç hadis bizlere rivayet etmişlerdir:

Ebû Hureyre 5374
Abdullah b. Ömer 2630
Enes b. Malik 2286
Annemiz Hz. Aişe 2210
Abdullah b. Abbas 1660
Cabir b. Abdullah 1540
Ebu Said el-Hudri 1170
Abdullah b. Mes'ud 800
Abdullah b. Amr 740

Bu 9 isme dikkat edin, kimi 10 yaşında, kimi 12 yaşında, kimi 15 yaşında, kimi 20 yaşında, kimi 30 yaşında, Efendimiz'in terbiyesine giriyor, gençliğini peygamber mektebinde geçiriyor ve bugün sayısı binlerle ifade edilen hadislerin bugünlere gelmesine vesile oluyorlardı.

Dolayısı ile Hz. Peygamber ve gençler demek, çok önemli bir konuya değinmek demektir. Bu vesile ile gençlerimize şunları tavsiye ederek, yazımızı nihayete erdirelim.

1 Gençler! İmanı iyice öğrenin, içselleştirin, kavrayın. Unutmayın, hakiki imanı elde eden kainata meydan okur.

2 Gençler! İradenizi iyice güçlendirin, sağlamlaştırın, aşılayın. Unutmayın, iradenin hakkını veren, gerçek bir mücahid olur.

3 Gençler! Salih ve sadık dostlar arayın, bulun, edinin. Unutmayın, sadıklarla beraber olan, sıddıklardan yazılır.

4 Gençler! Hedeflerinizi, büyültün, kaliteleştirin, arttırın. Unutmayın, hedefleri büyük olanın, adımları da büyür, adımları büyüyenin amelleri güzelleşir.

5 Gençler! Sabrı, kuşanın, azık edinin, donanın. Unutmayın, sabreden kazanır, sabreden zafere erir, sabreden başarır, sabreden hedefine kavuşur.

Dergimizin 5. Sayısı çıktı...

Yakında İnternet Sitemizle hizmetinizdeyiz...

Ebû Lübâbe
Örneğiyle Günahlardan Arınma

Âdem Saraç
email: vardisarac@yahoo.com.tr

Günahlardan arınmak, her Müslüman için önemli olduğu gibi, ondan da önce günaha düşmekten sakınmak daha da önemlidir. Ama neticede insan olmamız hasebiyle, hatalara düşüyoruz. Hata ve günahta ısrar etmeden, hemen tevbeye yönelmeli ve günahlardan arınmalıyız. Her şeyimizde olduğu gibi, günahlardan arınmak için de yine Asr-ı Saadet'ten bir örnekle, konuyu anlatmaya çalışalım…

Daha ziyade Ebû Lübâbe künyesi ile meşhur olan, Beşîr bin Abdulmünzir el-Ensârî el-Evsî (ra), önde gelen Sahâbîlerden biridir.[1] Hz. Mus'ab bin Umeyr (ra) vasıtasıyla Müslüman olmuş ve İkinci Akabe Biatı esnasında Rasûlüllah Aleyhisselâm ile görüşüp, O'na gönül veren gönül erlerinden biriydi. Bütün faaliyetlerde, en üst düzeyde çalışma yapan Ebû Lübâbe (ra), kendisine iş buyrulmadan iş yapar, mükellefiyeti yerine getirmek için, gece gündüz koştururdu.

Hz. Ebû Lübâbe (ra), İslâm'dan önce Benî Kurayza müttefiki ve dostu idi. Aynı zamanda onun oturduğu mahalle Beni Kurayza mahallesine komşu idi. Orada çokça bağları, bahçeleri ve bostanları vardı.[2] Hendek Savaşı esnasında anlaşmayı tek taraflı bozan Benî Kurayza, bu ihaneti ile Müslümanları çok zor durumda bıraktı. Rasûlüllah Aleyhisselâm, adam gönderip onları sert bir şekilde uyardıysa da, fırsatçı Yahudiler, kendilerinde yine bir fırsat yakalamışlar, anlaşma yapmış oldukları halde, Müslümanlara saldırmaya kalkışmışlardı.

Allah'ın yardımı, Rasûlüllah Aleyhisselâm başta olmak üzere, Sahâbîler'in destansı ve istikrarlı duruşu ile Hendek Savaşı, büyük bir zaferle neticelendi. Hiç zaman kaybetmeden Benî Kurayza üzerine yürüdüler. Kalelerine çekilen Benî Kurayza, yaptıkları işin büyüklüğünü, ihanetlerinin bedellerinin çok ağır olacağını anlamışlardı. Büyük bir korku ve panikle beraber, komşuluğundan istifadeyle arka çıkar diye düşünerek, Ebû Lübâbe'yi istediler. Rasûlüllah Aleyhisselâm da onlara Hz. Ebû Lübâbe'yi gönderdi.[3]

Hz. Ebû Lübâbe'nin gelmekte olduğunu haber alan Kurayza Oğulları, müthiş bir hileye daha başvurdular. Çocukları saldılar önce ona doğru. Çocuklar "kurtarın bizi, kurtarın bizi; biz köle olmak istemiyoruz, kurtarın bizi" diye ağlaşıyorlardı! Ardından kadınları, kızları saldılar dışarı. "Kurtarın bizi, kurtarın ne olur; biz köle ve cariye olmak istemiyoruz, kurtarın bizi" diye feryat ile çığlık bile atıyorlardı! Öyle bir sahne oluşturmuşlardı ki, Hz. Ebû Lübâbe bile, buna dayanamamış, o da onlarla beraber ağlamıştı. Biraz sonra da erkekler çıktılar meydana. Hz. Ebû Lübâbe'ye aşırı derecede saygı ve hürmet göstererek, şefaatine sığındılar. Kurtuluşları için aracı olmasını istediler. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, haklarında ne yapılacağına ilişkin ağzından laf almak istiyorlardı. Veya küçük de olsa bir işaret!

İşte bu noktada, sergilenen bunca hareketlerden sonra, içi dolan Hz. Ebû Lübâbe (ra), gayr-i ihtiyari acıyarak baktı oradaki ağlaşan kalabalığa. Ama ne olursa olsun ihanetin karşılığı belliydi. Aynı halet-i ruhiye ile elini boğazına götüren Hz. Ebû Lübâbe "boyunlarınız vurulacak, yaptığınız bu alçakça ihanetin karşılığı boğazlanmaktır" şeklinde, eliyle bir işaret yaptı! Ve o anda oldu olanlar! Ve birden "eyvah" diye iç geçiren Ebû Lübâbe "ben ne yaptım böyle" diye de, yanmaya başladı![4]

Oradan geri nasıl döndüğünü, tâ Mescid-i Nebi'ye kadar nasıl geldiğini bilmiyordu. Bildiği ve yaşadığı tek şey vardı ki, yetkisini aşmış, Allah ve Rasûlü'ne ihanet etmişti! "Bu yüzle nasıl

bakarım O Gül Yüze" diyerek, müthiş bir şekilde suçlanmıştı! Ezilip büzülmüş, kendini mescide zor atmıştı. Bir yandan müthiş bir şekilde ağlıyor, bir yandan da feryatla "beni şu direğe sıkıca bağlayın" diye bağırıyordu! Oradakiler ne olduğunu hâlâ anlamamışlardı. Fakat yapılacak bir şey de yoktu. Bağladılar yanaştığı direğe. Hem de sıkıca. Öyle istemişti çünkü...

- Allah ve Rasûlü'ne ihanet ettim ben! "Teslim olsanız da olmasanız da hepiniz boğazlanacaksınız" manasında elimi boğazıma götürüp o işareti yaptım! Rasûlüllah Aleyhisselâm bana, böyle bir hareket yapmama izin vermemişti. Ben de o hareketi yapar yapmaz, hatamı hemen oracıkta anladım. Çabucak kale duvarında atlayıp, Rasûlüllah'a görünmeden, buraya kadar gizlice ve koşarak geldim.

- Rasûlüllah'a gitseydin, belki senin için dua ve istiğfar ederdi.

- Ne yüzle giderim O'na? Nasıl bakarım O Gül Yüze? Ben artık Rabbime sığınmışım! Hakkımda hüküm verilinceye kadar, böyle kalacağım! [5]

Yapılacak bir şey yoktu artık. Her biri işlerine dönerlerken, içlerinden biri de gidip Hz. Ebû Lübâbe'nin evine haber vermek zorunda kaldı. Zavallı kadıncağız, çocuklarıyla beraber apar topar mescide koştu. Soluk soluğa ne olduğunu sordu…

- Bir büyük hata işledim ki, telafisi mümkün değil, diye büyük bir üzüntüyle cevap verdi Ebu Lübabe.

- Olanları anlattılar bize de. Ne yaptığını az çok öğrendim. İstersen bağını çözeyim. Hep beraber Allah Rasûlü'ne gider, durumu anlatırız.

- Hayır. Allah Teâlâ, hakkımdaki hükmü verinceye kadar, burada kalacağım. Ya da bizzat Rasûlüllah Aleyhisselâm çözünceye kadar!

Kadıncağız, bir an için ne yapacağını bilemedi. Şimdiye kadar huzurlu ve mutlu bir hayat yaşamışlardı. Fakat şimdi kocası, kendisini bağlatmış, her şeyi Allah'a havale etmişti. Yapılacak tek şey kalıyordu geriye; onun için duâ etmek. Çocukları da aynı durumdaydılar. Babalarının durumuna çok üzülmüşlerdi. Onlar da duâ etmekten başka bir şey yapamamışlardı...

Rasûlüllah Aleyhisselâm, Ebû Lübâbe'nin dönmediğini görünce, başka bir adam gönderip, ne olduğunu araştırmasını söyledi. Durumu öğrenince şöyle buyurdular;

- "Eğer o, doğruca benim yanıma gelmiş olsaydı, kendisinin bağışlanması için Allah'tan af dilerdim. Madem ki o, yapacağını yapmış, kendisini bağlatmış bulunmaktadır; artık Allah tevbesini kabul edinceye veya onun hakkındaki hükmünü verinceye kadar, Ben onu, bulunduğu yerden salıveremem!" [6]

Diğer taraftan Beni Kurayza meselesi kökünden halledildi. Yani hainlere, ihanetlerinin bedeli ödetildi! Bu arada olanlar Hz. Ebû Lübâbe'ye oldu tabi! Hayatının ilk hatasıydı bu onun. Hayatının en büyük çilesi! Utancı, hüznü ve kederiydi...

Rasûlüllah Aleyhisselâm, Benî Kurayza olayını halledip Medine'ye dönünce, Hz. Ebû Lübâbe müthiş bir heyecanın yanında, müthiş bir şekilde de utanıyor, yüzü kızarıyordu. Nihayet mescide de girdiler. Hz. Ebû Lübâbe bitip tükenmişti sanki. Başını kaldırıp Gül Yüze bakamamıştı!

Ashâb-ı Kirâm'ın hepsi, Ebû Lübâbe kardeşleri gibi, büyük bir merakla Rasûlüllah Aleyhisselâm'a bakıyorlardı. Ne olacaktı acaba? Rasûlüllah ne diyecekti? Kimsenin ağzını bıçak açmıyordu! Sus pus olmuşlar, olacaklara bakıyorlardı.

Bu arada Hz. Ebû Lübâbe'nin o hareketi hakkında vahiy gelmiş, Allah tarafından da şiddetle kınanmıştı…

"Ey îmân edenler! Allah'a ve Rasûlü'ne hainlik (hıyanet) etmeyiniz! Siz, kendi emanetlerinize bile bile hainlik eder misiniz?" [7]

Bu âyet üzerine, sadece Hz. Ebû Lübâbe değil, bütün Ashâb tiril tiril titremişlerdi. Korkunç bir ihtar vardı bu âyette çünkü. "Allah ve Rasûlü'ne hainlik etmeyin" diye, çok şiddetli bir şekilde uyarıyordu âyet!

Âyet-i Kerîme'yi duyan Hz. Ebû Lübâbe, "hepimiz Allah'a aidiz ve yine sonunda O'na döneceğiz" diye inledi önce. Sonra da gözyaşlarına boğuldu Gözyaşları sakallarını ıslatmış, iplik iplik akar olmuştu mescide...

Onun bu halini görenler dayanamamışlar, onunla beraber hıçkırarak ağlamışlardı. Bu arada tekrar ailesi gelmişti. Çünkü namaz esnasında kendini çözdürüyor, sonra yine tekrar bağlatıyordu. Sevgili hanımı Zeyneb'in yanında çocukları Lübabe, Sâib ve Abdurrahman da gelmişti yine. [8] Yapacakları başka bir şeyleri yoktu. Gönüllerini orada bırakıp döndüler eve. Allah hükmünü verinceye kadar bekleyeceklerdi artık. Sabır, sebat ve duâ ile tabi ki...

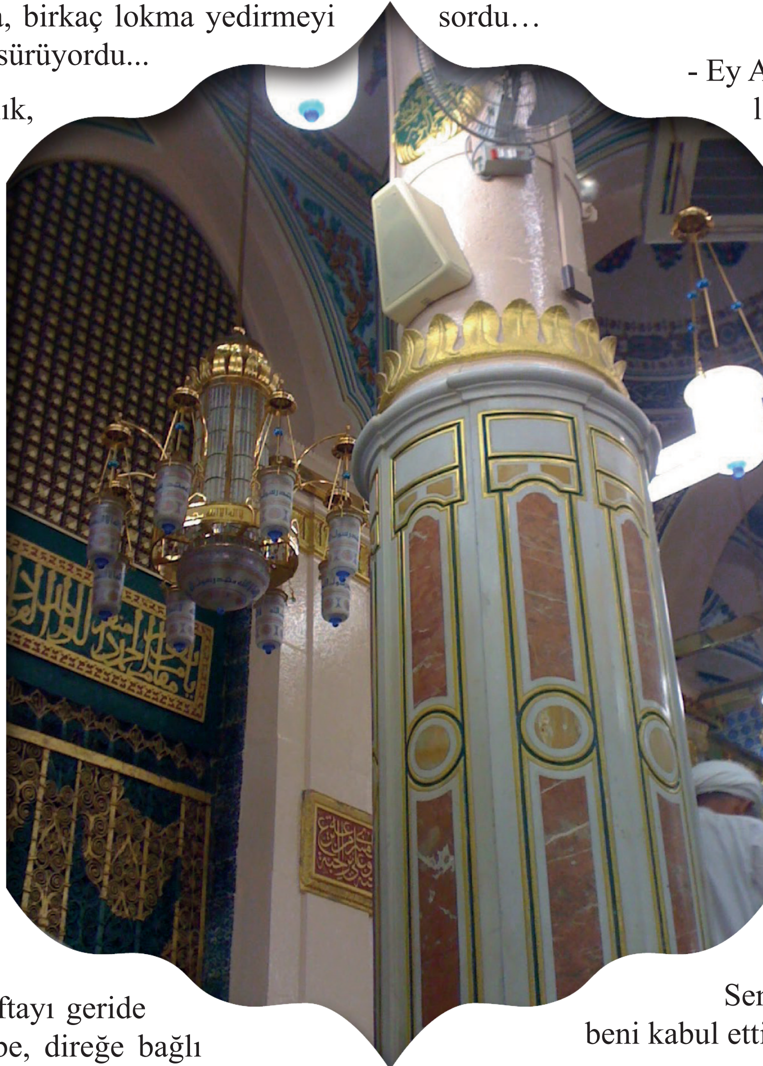
Hz. Ebû Lübâbe'ye hiç kimse "git kendini mescitteki bir direğe bağla" dememişti. "Kendi kendine ceza ver" de dememişti. İnanıp gönül verdiği İslâm Dini de, böyle bir şey istemiyordu ondan. Ama o, içinin sesine kulak vermişti. Yüreğinin

gümbürtüsünü bütün vücudunda duymuştu. Kalbinin en hassas yerinden yara almıştı. İstemeden, hata ile de olsa, Allah ve Rasûlü'ne ihanet!

Her insan hata yapabilirdi... Fakat asıl mesele o hatadan dönme ve o hataya karşı şiddetli bir şekilde pişman olma meselesiydi. Hz. Ebu Lübabe (ra), bunu başarmış ender şahsiyetlerden biriydi işte...

Hava müthiş bir şekilde sıcaktı... Ortalığı kasıp kavuruyordu sıcak. Rüzgâr bile insanın yüzünü alevden bir yaprak gibi yalayıp geçiyordu. Böylesi bir durumda bile Hz. Ebû Lübâbe, ne bir şey yiyip içiyor ve ne de kendini çözdürüp, rahatça yere uzanabiliyordu! Yemeden, içmeden ve direğe bağlı olarak durduğu için, iyice takatten kesilmişti. Hanımı zoraki de olsa birkaç damla suyla, birkaç lokma yedirmeyi başarmıştı. Ve bekleyiş sürüyordu...

Zavallı adam açlık, susuzluk ve bitkinlikten o hale geldi ki, yavaş yavaş kulakları duymamaya, sonra da gözleri görmemeye başladı. Bu durumda bile "hepimiz Allah'a aidiz ve yine sonunda O'na döneceğiz, Rabbim beni bağışla" diye dua ediyordu. Yani en küçük bir isyan kırıntısı dahi göstermiyordu. Öyle ya, hata bir defa olurdu. Hatada ısrar da, haddi aşmak manasına gelirdi. Hz. Ebû Lübâbe bitip tükense de, sabırlı bekleyişini, büyük bir teslimiyetle beraber sürdürüyordu...

Bu şekilde bir haftayı geride bırakan Hz. Ebû Lübâbe, direğe bağlı olsa da, artık ayakta duracak hali bile kalmamıştı. Onun bu durumuna aile efradı başta olmak üzere, bütün Sahâbîler çok üzülüyorlardı. Hz. Ebû Lübâbe, arınmak için çilesini dolduruyordu!

Aynı mescidde, O'nun arkasında namaz kıldığı halde, bakamıyordu Gül Yüz'e! O'nun evinin (odasının) önündeki direğe kendini bağlattığı halde, yine de bakamıyordu O'na! Rasûlüllah Aleyhisselâm girip çıkarken, Hz. Ebû Lübâbe başını alabildiğine eğiyor, O'nun yanında olduğu halde, O'na hasret yaşıyordu! Bu şekilde tam bir haftayı geride bırakmıştı...

Sadece namaz vakitlerinde hanımı ve çocukları gelip çözüyorlar, ihtiyaç görüp abdestini alarak, o istemese de hanımı zorla bir yudum bile olsa su içiriyor, bir lokmacık şeyi ağzına zorla veriyordu. O da namaz kıldıktan sonra, tekrar bağlatıyordu kendini direğe...

Ve nihayet bir gün... Rasûlüllah sallallahu aleyhi ve sellem, sevgili annelerimizden Hz. Ümmü Seleme'nin yanında. Durup dururken bütün cihanı sevinç ve mutluluğa boğacak bir gülümseyişle gülümsediler. Öyle ki, bu gülümsemeyle her taraf nûra boğuldu. Sevgili Annemiz de O'nunla beraber gülümseyerek sordu…

- Ey Allah'ın Rasûlü! Sizi böyle sevindirip güldüren nedir?

- "Ebû Lübâbe'nin tevbesi kabul edildi!"

- Anam babam Sana feda olsun yâ Rasûlallah! Bunu ona müjdelemem için izin verir misiniz?

- "Müjdeleyebilirsin!"[9]

Allah Rasûlü'nden izin alan Hz. Ümmü Seleme Annemiz, odasının mescide doğru açılan kapısını hafif aralayarak, hafif bir sesle seslendi…

- Ey Ebû Lübâbe! Seni müjdelerim. Allah tevbeni kabul etti! [10]

Bir haftadan beri pek bir şey yiyip içmeden, dinlenmeden; yatıp uyumadan, direğe bağlı olarak, tevbesinin kabulü için ağlayıp duran Hz. Ebû Lübâbe; hiçbir şey duyamaz bir hale geldiği halde, sevgili annemizin bu müjdesini yarım yamalak da olsa duymuştu. Duyar duymaz da, birden canlanıverdi sanki. Damarlarına kan bedenine can gelmeye başlamıştı. "Allahu Ekber" dedi, diyebildiği kadarıyla.

Vakit sabaha doğruydu. Ezan okunmak üzereydi. Ashâb-ı Kirâm'dan bazıları erkenden gelmişler, Kur'ân tilaveti ve Sünnet müzakeresi ile uğraşıyorlardı. Hz. Ümmü Seleme Annemizden bu müjdeyi duyar duymaz, hepsi birden fırlayıp, Hz. Ebû Lübâbe'nin bağlı bulunduğu direğe doğru koşuşturdular. Bir yandan da "müjdeler olsun kardeşim, müjdeler olsun" diye, müjdeleme yarışındaydılar. Bir yandan bağlarını çözmeye çalışırlarken, bir yandan da hemen oralarda bulabildikleri su kabını ağzına tutmaya çabasındaydılar.

Fakat... Fakat o da ne? Hz. Ebû Lübâbe bağlarını çözdürmüyordu! Tutulan suyu da içmiyordu! Sahâbe-i Kirâm, birbirlerinin yüzlerinde sebebini arıyorlardı bu hareketin. Bakışlar tekrar Hz. Ebû Lübâbe üzerine yöneliyor; tekrar bağını çözmeye ve birkaç damlacık da olsa su vermeye çalışıyorlardı. Ama o yine diretiyordu. Hırıltı halinde çıkan sesi, bir şeyler söyler gibi. Kulak kesilip dinliyorlar onu…

- Vallahi beni, Allah Rasûlü bizzat çözmedikçe buradan ayrılmam!

Ve Ezan... Ve kurtuluş... Bilal-i Habeşî hazretlerinin okuduğu Ezan ile yeniden doğar gibiydi Ebu Lübabe.

Rasûlüllah sallallahu aleyhi ve sellem, odasından çıkıp doğruca Hz. Ebû Lübâbe'nin yanına vardı. Sahâbîler de başına toplanmışlardı. Hz. Ebû Lübâbe'nin evine de haber verilmiş, kadıncağız, bir kızı ve iki oğluyla koşup gelmişti mescide...

"Onlardan diğer bir kısmı da, günahlarını itiraf ettiler. Onlar, iyi bir ameli başka bir kötü ile karıştırmışlardır. (Tevbe ederlerse) umulur ki, Allah, onların tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah, hiç şüphesiz çok bağışlayan; çok esirgeyendir." [11]

Bir yandan bu Âyet-i Kerîme okunuyor, bir yandan bizzat Rasûlüllah Aleyhisselâm tarafından, Ebu Lübabe bağlarından çözülüyor, diğer yandan da damla damla su veriyorlardı. Hz. Ebû Lübâbe, hem yavaş yavaş kendine geliyor ve hem de affedildiği için sevincinden ağlıyordu! Aile efradı da onunla beraber ağlıyorlardı. Sahâbîler'in hepsi sevinç gözyaşları içindeydi...

Birazcık kendini toparlayan Hz. Ebû Lübâbe, ancak namazdan sonra Rasûlüllah ile konuşacak bir canlılığa kavuştu. Utana, sıkıla; ezile büzüle konuştu üstelik…

- Yâ Rasûlallah! Tevbem kabul edildi. Ben tevbe ederken, tevbem kabul olursa yerimi yurdumu terk ederek, kalan hayatımı sizin hizmetinizde geçireceğime ve malımın tamamını Allah ve Rasûlü yolunda infak edeceğime söz vermiştim. Rabbim tevbemi kabul etti. Ben de bütün malımdan sıyrılmak, her şeyimi dağıtmak istiyorum.

- "Hayır, hepsini değil; malının üçte birini sadaka olarak vermen yeterlidir." [12]

- Allah ve Rasûlü daha iyi bilir!

Malının üçte birini verdi Allah için. Fakir fukaraya dağıttı. Verirken ne kadar mutlu olunduğunu da yaşamış oldu. Sonra da; "veriniz, sizler de veriniz! İnanınız ki, vermek, almaktan çok daha fazla mutlu ediyor insanı, rahatlatıyor" diye hıçkırdı…

Hz. Ebû Lübâbe'nin tevbesi kabul edilmiş ve arınmıştı. Bilerek bir günah işlememişti. Benî Kurayza'nın ihanetinin karşılığının ne olacağını işretle söylerken, her hangi bir kasıtta bulunmamıştı. Kendisine "sakın bir işarette bulunmayasın" gibi bir yasak da konmamıştı. Buna rağmen yaptığı hatayı anlamış, arınmak için tevbeye sarılmıştı.

Biz de hemen şimdi Rasûlüllah Aleyhisselâm'ın yaptığı duâların biriyle günah ve hatalarımızdan arınmaya çalışalım…

(Dua Sayıfa 24'de)

1 İbn Sa'd, et-Tabakâtü'l-Kübrâ, c. 3, s. 528-529; Ali bin Abdullah, el-Vefâu'l-Vefâ bî Ahbar-i Dâri'l-Mustafa, c. 2, s. 6; Muhammed Rıza, Muhammed Rasûlüllah, c. 1, s. 372.
2 İbn Hişâm, es-Sîretü'n-Nebeviyye, c. 3, s. 247-248.
3 Vâkıdî, el-Megâzî, c. 2, s. 508-509.
4 İbnü'l-Esîr, el-Kâmil fi't-Târih, c. 2, s. 137, 185.
5 İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-Ğâbe fî Ma'rifeti's-Sahâbe, c. 1, s. 237, c. 2, s. 230-231.
6 Ebû'l-Fidâ İbn Kesîr, el-Bidâye ve'n-Nihâye, c. 3, s. 260.
7 Kur'ân-ı Kerîm, Enfâl, 8/27.
8 Makrizî, İmtâu'l-Esmâ' Bimâ Li'n-Nebiyyi Mine'l-Ahvâli Ve'l-Emvâli Ve'l-Hefedeti Ve'l-Metâi, c. 1, s. 37, 73, 105, 216-217.
9 İbn Hacer Askalânî, el-İsâbe fî Ma'rifeti's-Sahâbe, c. 4, s. 168.
10 İbn Abdilberr, el-İstiâb fî Ma'rifeli'l-Ashâb, c. 4, s. 168-170.
11 Kur'ân-ı Kerîm, Tevbe, 9/102.
12 Halebî, İnsânü'l-Uyûn fî Sîreti'l-Emîni'l-Me'mûn, c. 2, s. 664.

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِى خَطِيئَتِى وَ جَهْلِى وَ اِسْرَافِى فِى اَمْرِى وَ مَا
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّى اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِى جِدّى وَ هَزْلِى خَطَئِ وَ
عَمْدِى وَ كُلُّ ذَلِكَ عِنْدِى اَللّٰهُمَّ غْفِرْ لِى مَا قَدَّمْتُ وَ مَا
اَخَّرْتُ وَ مَا اَسْرَرْتُ وَ مَا اَعْلَنْتُ وَ مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّى
اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَ اَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

"Allah'ım! Günahlarımı, bilgisizlik yüzünden yaptıklarımı haddimi aşarak işlediğim kusurlarımı, benden daha iyi bildiğin bütün suçlarımı bağışla! Allah'ım! Ciddi ve şaka yollu yaptıklarımı, yanlışlıkla ve bilerek işlediğim günahlarımı affeyle! Bütün bu kusurların, bende bulunduğunu itiraf ederim! Allah'ım! Şimdiye kadar yaptığım, bundan sonra yapacağım, gizlediğim ve açığa vurduğum, ölçüsüz bir şekilde işlediğim ve benden daha iyi bildiğin günahlarımı affeyle! Öne geçiren de sen, geride bırakan da sensin. Senin gücün her şeye yeter!" *(Buhârî, Daavât 60, Teheccüd 1; Müslim, Zikir 70, Misafirîn 201, Ebû Dâvûd, Salât 119; Tirmizî, Daavât 32).*

Kelime Havuzu

EDHEMÎ TÂC

Dört terkli bir tacdır. İstiğnâ'nm (yani Allah'dan başka hiçbir şeye ihtiyaç duymamanın) sembolüdür. Bilindiği gibi ibrahim Edhem, önceleri Belh sultanı idi. Sultanlık tacını terk edip derviş olmasından kinaye olarak, bu isim verilmiştir. Sarığın her dilimine, terk adı verilir.

GÖRÜŞMEK

Bu, Mevlevî tabiridir. Karşı karşıya gelenler sağ ellerini, parmak yukarı gelecek şekilde toka vaziyetine getirir, aynı anda birbirlerinin ellerini öperle-rdi. Bu bir mahviyet ifadesiydi. Yedi yaşındaki küçük bir çocukla, yetmiş yaşındaki ihtiyar da, bu şekilde toka-laşırdı. Mevleviler kullandıkları seccade, kitap vs. gibi eşyalara da görüşme uygulaması yaparlardı.

HEVACİS

Arapça, kalbe birden doğan şeyleri ifâde eder. Kâşânî, kalbe gelen nefsanî ilhamları hevacis olarak değerlendirir. Bu terim Kur'an-ı Kerim-deki "ona fücurunu ve takvasını ilham etti" (Şems/8), âyetine dayanır.

LEVLAK

Arapça "Sen olmasaydın" anlamında, şart içeren bir ifade. "Sen olmasaydın, Sen olmasaydın, felekleri yaratmazdım" had-is-i kudsîsine dayanır. Ara-pçası şu şekilde tesbit edilm-iştir : "Levlâke levlâke lemâ halaktü'l-eflâk". Hz. Peygam-ber (s)'i öven na'atların çoğunda bu ifadeler bulunur

Fıkıh köşesi

Teyemmüm

Teyemmümün koşulları:
1- Hastalık veya yolculuk gibi bir özrün bulunması,
2- Namaz vaktinin girmiş olması,
3- Suyu aramış olması,
4- Su bulunduğu halde kullanılmasının mahzurlu olması. Suyu aradıktan sonra bulamaması.
5- Toz çıkaran temiz toprağın bulunması. Eğer bu toprağa kireç veya kum karışmışsa kullanılması caiz olmaz.
Teyemmüm, bu ümmetin hususiyetlerindendir. Hicret´in 6. senesinde farz kılınmıştır. Bu bir ruhsattır. Yani asli hükmün sebebi olan bir özüre binaen suyun kullanılmaması durumunda güçlükten kolaylığa geçmektir. Delili, Allah´u Teala´nın şu ayet-i kerimesidir:
„…Suya gücünüz yetmezse, o vakit tertemiz toprakla teyemmüm edin. Yüzlerinize ve ellerinize mesh eyleyin. Allah sizin sıkıntıda olmanızı istemez.“ (Maide/6)

Teyemmümün Farzları:
1- Niyet etmek.
2- İki elin içini temiz toprağa sürüp, yüzün tamamını mesh etmek.
3- Elleri temiz toprağa vurup, önce sağ ve sonra sol kolu mesh etmek.

Bir Hemşirenin Hikayesi:

Hastaneye geldiğimde ambulans hazır halde beni bekliyordu. Fakat hasta yoktu. Burada kaldığı bir evden alınıp, sonrasında da İstanbul Fatih'teki evine bırakılacaktı.

Hastanın bulunduğu eve vardığımızda, bir doktor karşıladı bizi. Hastanın ilerlemiş bir beyin tümörünün olduğunu ve yapmam gerekenleri bir bir anlattı. Hastayı sedyeyle ambulansa aldığımızda, bilinci yarı açıktı. Bazen bizi işitiyor, bazen de derin bir uykudaymışçasına hiç konuşmuyordu. Eşi de yanında refakat etmekteydi. Sonrasında da, eşinin kulağına bir şeyler fısıldadı.
- Eşinizin ağrısı mı varmış, dedim.

- Hayır, namaz vakti geldi mi diye soruyor, dedi. Abdest alacakmış da..

- Nasıl yani, yerinden bile kalkamıyor, nasıl abdest alacak?

Hastanın gözleri ilaçların etkisiyle yavaş yavaş kapandı ve derin bir uykuya daldı. Belli bir süre bu şekilde devam etti yolculuğumuz. Hasta bir ara gözlerini aralayıp:

- Namaz vakti geldi mi, dedi.

- Evet, dedi karısı.

Hasta, ambulansı uygun bir yerde durdurup, kendisi için bir tuğla parçası arayıp aramayacağımı sordu:
- Tabiî ki ararım, dedim. Ama ne yapacaksınız ki tuğla parçasını?

- Abdest alacağım hemşire hanım, dedi bitkin bir şekilde.

Ambulansı bir tesiste durdurduk ve bir tuğla parçası aramaya koyuldum. Birinci adım, ikinci adım derken, bir de baktım ki tuğla parçası karşımda duruyor. Sanki bilinçli bir el onu benim almamı istercesine oraya koymuş gibiydi âdeta..

Tuğla parçasını aldım, hastaya verdim. Taşı karnının üzerine koydu ve yolculuk boyunca her abdesti bozulduğunda teyemmüm edip abdest aldı ve ardından namazını eda etti. Bilinci yerindeyken, dudaklarında hep bir mırıltı, durmadan dua ediyordu. Yerinden kalkamayacak kadar hastayken “namaz vakti geldi mi” diye soruyordu adam.

Değerli Cemaatimiz,
her sene olduğu gibi bu senede Hasene derneği için Cemaatimizden abilerimiz, yardıma muhtaç insanlar için, uzak diyarlara seyahatler ettiler. Amaçları sizin kurbanlarınızı mağdur ve mazlumlara ulaştırmaktı. Bu sene gönüllü olarak gidenler İsmail Işık ve Necati Yener abilerimiz oldu. Onlara bu fedakarlıklarından ötürü tüm cemaatimiz adına müteşekkiriz. Geçen yıl olduğu gibi onların görüp duyduklarını siz değerli okuyucularımızla paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz. Abilerimize bizle yaptıkları bu samimi röportajlar için huzurlarınızda teşekkür ediyor ve sizi söyleşimizle baş başa bırakıyoruz:

İsmail Işık:

Oralara gitmeden önce içinde ne tür duygular vardı? Beklentilerin nelerdi?

Ben zaten bundan birkaç sene evvel Hasene aracılığıyla yine böyle bir seyahat yapmıştım. Beni nelerin beklediğini az çok biliyordum ve hazırlıklıydım. Tabi ki mazlum bir ülkeye gidince oradaki tüm insanlara kucak açmak istiyoruz. Ama ben bilhassa ufak çocuklara çok önem gösteriyorum. Bundan dolayı gitmeden bir gün evvel paket paket şeker alıp bavullara doldurdum. Çünkü bu çocukları çok sevindiriyor

Uganda'ya gidiş süreci nasıl gelişti?

Hasene derneği düzgün bir planlama yapabilmek için seyahatten yedi sekiz ay evvel gidecek isimleri öğrenmek istiyor. O sıralarda cemiyetimiz gidebilecek bir isim arıyordu. Ama maalesef herhangi bir gönüllü bulunamamıştı. Ben kendimi aslında bu işlere layık görmüyorum. Bu işi yapabilecek biri olduğumun kanaatinde değilim. Ama herşeyi yazan ve planlayan bir yaradan var ve herşey onun elinde. Hiçkimse bulunamayınca ben gitmek istedim ve böylelikle bu süreç gelişmiş oldu.

Kısaca bize oradaki insanların hayat şartlarından bahs eder misin?

Uganda'nın başkenti Kampala bayağı gelişmiş bir yer. Ama bu sadece şehrin ana merkezi için geçerli. Merkezde yollar ve hayat şartları bayağı lüks. Adeta turistler için tasarlanmış olduğu belli oluyor. Lakin merkezin bir arka sokağına baktığınız an gerçek Uganda ortaya çıkıyor. Yerlilerin hayat şartları gerçekten vahim. Yani size şöyle söyleyeyim: Ben ne arka sokaklarda ne de kırsal kesimde ayağında terliği olan tek bir çocuk görmedim. Yani terlikleri bile yok. Ayrıca şişman veya sigara içen tek bir afrikana bile rastlamadım. Ben sigara içen biri olarak kendimden utandım açıkcası. Halkın yüzde sekseni hıristiyan, yüzde yirmisi ise müslüman. Yani din kardeşlerimiz orada azınlık durumda. Kısacası şunu söylemek mümkün. Ülke İngiliz sömürgesine maruz kaldığı için hala kendini toparlamış değil maalesef.

Bizim için normal olup, orada bulunamayan şeyler neler? Mesela su sıkıntısı var mı?

Kırsal kesimde su diğer afrika ülkelerinde olduğu gibi büyük bir sıkıntı gerçekten. Ben insanların bir kova su için bir buçuk kilometre yol yürüdüklerini gördüm. Hakikatten insanı çok üzüyor bu tip manzaralar. Ama yeri gelmişken şunu da belirteyim. Müslüman her yerde müslüman elhamdülillah. Yanımdan geçen şahısın simasına ve gözlerindeki masumluğa bakarak müslüman olduğunu anlayabiliyordum. Rabbime şükürler olsun.

Uganda'da ne kadar ve nerede kaldın?

Uganda'ya dokuz günlüğüne gittim. Yanımda hem ingilizcesi hem de türkcesi çok iyi olan yirmi altı yaşındaki bir kardeşimiz vardı. Tercümeleri o yaptı. Kurban dağıtımı için bir çok köyü gezdik çok şükür.

Kurbanlarınızı sağ selamet ulaştırdık elhamdülillah. Burdan genç kardeşlerime tavsiye ediyorum: İngilizceyi en güzel bir biçimde öğrenmeye çalışsınlar. Ben yurtdışına çıkınca anladım ki, çok büyük önem taşıyor.

İnsanlar nasıl ve sizi nasıl karşıladılar?
İngiliz sömürgesinden bu yana gelen bir tedirginlik var insanların üstünde. Beyaz tenli bir insan görünce temkinli yaklaşıyorlar. Beyaz tenli eşittir tehlike onlar için. Zaten bize de çok fazla sokaklarda gezmememiz ve dolaşmamamız tenbihlendi. Fazlaca hırsızlık olayları vuku buluyormuş. Biz de tedbir almak zorunda kaldık.

Kurbanları dağıtırken neler hissettin?
İşte işin en can alıcı kısmı da bu. Dediğim gibi ben kendimi bu göreve layık görmediğim için kurbanlar dağıtılırken hep bır adım geride kalmak istiyordum. Mazlumların mahçup yüz ifadesi beni çok üzdü. Kardeşlerimizin mahçupluğu muhtaç olmalarından kaynaklanıyor. Elimizdeki poşetleri iki büklüm bizden almaları hepimizi müteessir etti.

En duygulandığın anı bizlerle paylaşır mısın?
Aslında bunu hiç anlatmak istemiyorum... (derin bir nefes alıyor)
Bayram günü kurbanları dağtımaya başladık. Almanyadan aldığım şekerleri oradaki tüm çocuklara büyük bir zevkle dağıttık. Elimde olan bütün şekerler bitmişti. Tam o esnada karşı tarlanın bahçesinden iki çocuk çıkageldi. Mazlum ve mağdur oldukları kıyafetlerinden belliydi. Bir parçacık büyük bezlerle sarılıydı vücutları. Yanıma gelip ,'bize de şeker ver" dercesine gözlerimin içine baktılar. Ama gerçekten tek bir tane şeker bile kalmamıştı. O kadar üzüldüm ki anlatamam... Ceplerime pantolonuma falan baktım. Belki bir iki tane şeker daha bulurum ümidiyle. Ama maalesef bulamadım. Perişan olduk gerçekten. Yanımızda bulunan köyün muhtarına biraz para verdik hemen. O iki çocuğa marketten bir şeyler alsın diye. Oda sağolsun hemen harekete geçip çocukları eli boş geri göndermedi hamd olsun. Bu bizim yaramıza ufak da olsa bir melhem oldu. Ama üzüntümüzü bastırmaya yetmedi...

Son olarak cemaatimize söylemek istediğiniz bir şey var mı?
Ben tüm cemaatimize yaptıkları yardımlardan dolayı teşekkür etmek istiyorum. Bilhassa kadın kollarına ve Ayten ablama. Herkesin böyle bir seyahat yapmasını isterim. Anlatılmaz çok güzel bir duygu. Ayrıca cemaatimizden rica ediyorum: Görevli olarak mazlum ülkelere gidecek olan kardeşlerimize bol bol şeker alıp , onlarla beraber mağdur çocuklara yollasınlar. Çocuklar çok ama çok seviniyorlar. Bana bu görevi yapma zeminini hazırlayan genel merkeze de ayrıca teşekkür etmek istiyorum. Allah hepsinden razı olsun...

Bizde Tomurcuk Dergi Komisyonu olarak bize zaman ayırdığın için sana teşekkür ediyoruz İsmail Amca. Allah senden de razı olsun...
Ne demek rica ederim. Yayın hayatınız boyunca başarılar dilerim. Allah muvaffak etsin inşallah.

İnşâallah...

Necati Yener:

Oralara gitmeden önce içinde ne tür duygular vardı? Beklentilerin nelerdi?

Kendime göre bazı hislerim ve beklentilerim vardı. Geçen sene de Gabon'a gittiğim için ne yapacağım belliydi. Buradan sadaka ve kurbanlarnızla gittim. Oralara gidince Sri Lanka'nın Gabon'dan çok daha fakir bir ülke olduğunu gördüm.

Sri Lanka'ya gidiş süreci nasıl gelişti?

Zaten ben bölgenin Hasene derneğinde görevliyim. Bu sene yine bir ülkeye gideceğim belliydi. İlk başta Çad'a gitmem planlansada oradaki boşluk giderilince bana Sri Lanka ülkesi nasip oldu. Elhamdüllillah. Bende hemen bu ülke hakkında araştırmalara başladım tabi ki.

Kısacası bize oradaki insanların hayat şartlarından bahs eder misin?

Sri Lanka demokrasiyle yönetilen bir ülke. Parlamentsou var. Bu parlamentoda müslümanları temsil eden kardeşlerimiz de var. Ülkenin çoğunluğu Budist. Sadece %8'i müslüman. İnsanlar pirinç tarımıyla az da olsa hayvancılıkla geçimini sağlıyor. Doğa onlara ne verdiyse onla yaşıyorlar. Yani imkanları oldukca kısıtlı maalesef.

Bizim için normal olup orada bulunmayan şeyler neler? Mesela su sıkıntısı var mı?

Su sıkıntısı çok fazla yok. Her yerde kuyular mevcut. Bunlar gerek sulama gerek hayvanlar için kullanılıyor. Ama en basitinden evlerin çatıları yok mesela. Lavabolar üç dört aile tarafından ortaklaşa kullanılıyor. Hayat şartları çok sıkıntılı gerçekten.

Sri Lanka'da ne kadar ve nerelerde kaldın?

Sri Lanka'da 8 gün kaldım. İlk gittiğimde başkentte bir otelde, ardından da başkente 270 kilometre uzaklıkta bulunan bir köye gittik. Ama yollar o kadar kötü ki o yolu ancak 9 saatte gidebildik.

İnsanlar sizi nasıl karşıladılar?

Çok iyi karşıladılar. Cemiyetimiz sağolsun bizi tanıyor ve onlara yardım ettiğimiz için bizi çok seviyorlar. Gerçekten cana yakın insanlar ve temizlikleri yüzlerinden okunuyor. Müslüman oldukları hemen anlaşılıyor elhamdülillah. Giyim tarzları ve yaşayış tarzları İslamiyet'e çok uygun. Bu şahsen benim çok hoşuma gitti.

Kurbanları dağıtırken neler hissettin?

İhtiyaçlarını giderebilmenin mutluluğu içindeydim. kurbanları dağıtmak saatlerimizi alıyordu ama biz çok mutlu oluyorduk. Et sıkıntsı bayağı yaygın maalesef. Bu sıkıntıyı az da olsa giderebilmek çok farklı bir duygu.

En duygulnadığın anı bizlerle paylaşır mısın?

Yetimlerin olduğu bir medreseye gittik bir gece. Orada çocuklara maddi yardımda bulunmak istedik ve sizin verdiğiniz sadakalarla hepsinin giyim masraflarını karşıladık. Arabaya bindik. Tam gidecekken çocuklar peşimizden koştu ve bize ingilzce dua etmeye başladılar. Bizde o an duygu tavan yaptı. Çok duygulandık.
Ayrıca bir gün bir camiye gittik. Cami beş sene evvel İslam düşmanları tarafından bir cuma günü kurşuna dizilmiş ve içindekiler katledilmiş. Bunu duyduğumuzda çok üzüldük ve duygulandık.

Son olarak cemaatimize ne söylemek istersin?

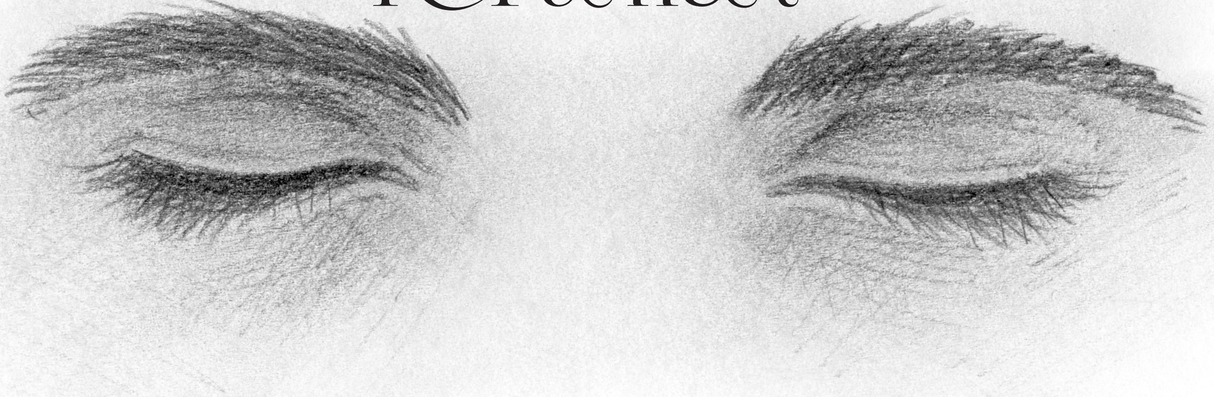
Her zaman gurur duyduğumuz bir cemaatimiz var çok şükür. Birlik olalım. Her cemiyete nasip olan şeyler değil bunlar. Teşkilatımız tarih boyunca bir çok şeye öncülük etmiştir ve hala öncülük etmekte. Ben herkese sonsuz teşekkür ediyorum. Allah yaptığınız yardımlardan dolayı hepinizden razı olsun.

Gözünü Haramdan Korumak

Emin Uzun

Göz görüntüleri kalbe aktarılan bir pencereye benzer. Göz ve kulak muhafaza edilmezse kalbi, şehevi duygulara sevk ederek nefsi azgınlaştırır.

Hz. Ali (k.s) şöyle anlatıyor: Efendimiz zamanında adamın birisi Medine yollarının birinde yürürken bir kadın gördü. Ona bakmaya başladı. Kadın da ona bakıyordu. Böylece şeytan her ikisine de vesvese verdi. İkisi de birbirlerinin hoşuna gittiğinden bakışmaya devam ettiler. Adam bu şekilde kadına bakarak giderken duvara çarptı ve burnu kırıldı. Adam: „ Vallahi Resulullah'a gidip olayı anlatmadan kanımı silmeyeceğim", dedi. Olayı Peygamberimiz (s.a.v)'e anlattı.

Efendimizde; „ Bu günahın cezasıdır „„ buyurdu. (Tecrid-i Sarih)
Bunun üzerine Allah (c.c) şu ayeti vahyetti. „Mümin erkeklere söyle: Gözlerini bakılmadı olandan çevirsinler. Mahrem yerlerini korusunlar. Bu onların arınmasını daha iyi sağlar: Allah yaptıklarından şüphesiz haberdardır. Mümin kadınlarada söyle: Gözlerini yasak olandan korusunlar, süslerini kendiliğinden görünen müstesna açmasınlar. Başörtülerini yakalarının üzerine salsınlar." (Nur, 30-31)

Gözlerimizi bize emanet veren Allah bu emanetleri kendi arzumuz doğrultusunda değil, onun rızası yönünde kullanmamazı istiyor. Haram bakışlardan sakınmak Allah için değil, bizim için gerekli olduğundan Rabbimiz bunları bizim için yasaklamıştır. Allah (c.c) bir ayette: Bilmediğin birşeyin ardına düşme, çünkü kulak, göz ve kalp bunların herbiri yaptığından sorumludur. (İsra 36)

Efendimiz Hz. Ali'ye şöyle demiştir: Ali arka arkaya bakma birinci bakış hakkındır, ama ikinci bakışa hakkın yoktur. (Tirmizi, Müslim) Harama bakmak zinaya götüren ilk adımdır.

Gözler müstehcene nazar etmekten sakınmalı ki haller tertemiz olsun. Zihinler kirlenmekten korunsun. Harama bakmama üzerinde neden bukadar duruluyor? Çünkü bütün günahlar ahlaki bozulmalar bakışla başlar, bakışın ısrarıyla gelişir, sonra fiili günaha dönüşür. Gözler baktıklarının resimlerini de çeker hayal arşivinde depo eder. Nereye gitse nerede olsa artık çektiği bu resimler hayal aleminde gözlerinin önündedir. Gözümüzü haramdan sakınan kişiye vacip sevabı vardır.

Burada üzerinde düşünülmesi gereken çok önemli bir nokta var. Her haramı terk, insana bir vacip işlemiş gibi sevap kazandırır. Yani sevap hazinesi haramlardan kaçarak doldurulabilir. Günümüzde çok sık haramlarla baş başa kalabilmekteyiz. Çarşı, pazar , televizyon, internet gibi şeyler haramları açık hale getirmiştir. Başta harama karşı tavrımızı net bir şekilde ortaya koymalıyız. İlkeli olmalıyız, kararlı olmalıyız ki, her adım atışımızda Allah yanımızda olsun. Her zaman her yerde harama meyletmemek için Allahtan yardım istemeli onun rahmet ver merhametine sığınmalıyız. Bizler Allahtan yardım istemeyi unutuyor, kendi işimizi , kendimiz görmeye kalkıyoruz. Asla başaramayız. Çünkü o rahmetiyle bizi kuşatmadıkca ayaklarımız, gözlerimiz kurtulamaz.

Kadının örtünmesi, namuslu olması, ırzını koruması hep konuşulur. Tesettür, ırz, namus, ahlak kavramları hep kadınlar çevresinde dönüyor. Erkeğin tesettürü, ırzı, namusu, ahlakı yokmuş gibi davranılıyor. Bu konuda o kadar „kadın merkezli" düşünüyoruz ki „Erkeğin namusunu koruması" denilince „eşinin ve kızlarının namusunu korumak akla geliyor. Bu konu

da ayetler açık: Ayetlerden de anlaşılacağı gibi, Allah önce erkeğin gözüne tesettür emri veriyor, sonra kadının bedenine.

„Mümin erkekler gözlerini haramdan sakınsın“ ayetinin devamında ifade, çok çarpıcı: „ırzlarını korusunlar“ diyor Allah (c.c) Erkeğin ırzı, namusu gözlerini haramdan

sakındırmaktır. Yani açsalarda bakmamaktır. Bakmak, gözlerini haramdan korumak sadece erkekler için değil, aynı zamanda kadınlara da verilen emirdir. Eskilerin güzel bir sözü var: „Göz gözü, göz gönlü celbeder“. Gözlerin günahlara giden yolu açan en önemli kapılardan birisi olduğunu bilen Allah „korunmaya gözlerden başlayın“ diyor. Erkeğide kadınıda yaratan, yarattığının tüm özelliklerini en iyi bilen Allah erkeğin zaafının „bakmak „ kadının zaafının göstermek yani bakılmak“ olduğunu biliyor. Kadınlarımız ve erkeklerimiz hep başkasına özenme, onları kendine örnek yapma yarışına girdiler.

Yazık çok yazık : 124 bin sahabe içerisinde kendine bir model bulamadın mı ? Allah ve Resulullah (s.a.v)‘in düşmanlarını model yaptın kendine. Haram Acaip birşey

-Salihlerden biri çamurlu bir havada giderken çok dikkatli yürüyor. Fistanı çamura değmesin diye, üstüne çamur sıçramasın diye, fistanını kaldırıyor. Aşırı derece de dikkat ediyordu yürümesine. Olacak ya. O kadar dikkatli yürümesine rağmen ayağı kayıp düştü. Kalkıp ağlayarak yoluna devam etti. Hem çok ağlıyor, hemde eskisi gibi yürümesine dikkat etmiyordu. Neden zaten her yeri çamur oldu. Neyine dikkat edecek. Sordular efendim sizi ağlatan şey nedir? Bizlere çok ibret olacak harika bir söz söylüyor. İşte haramlarda böyledir. Korunmak için çok dikkat edersiniz. Allah korusun birde düştünüzmü? Artık herşeyi bırakır, serbest rahat bir şekilde hareket etmeye başlarsınız. Allah cümlemizi muhafaza etsin. (Amin)

İbadetlerimizden zevk alamamamız, Allahtan uzaklaşmamız, tevbeyi aklımıza

getirmeyişimiz, nasihatlerden etkilenemeyişimiz hep gözlerden. Göz kirlenince manen

hastalanıyoruz. Hasta insan nasıl ki yemekten içmekten zevk almazsa bizde hiçbir şeyden
zevk alamaz hale geliyoruz.

Bir kişi Cüneydi Bağdadi‘ye sordu:
„ Gözümü haram bakıştan nasıl koruyayım?
Cevap mükemmeldir:

„Herşeyi Görenin sana bakışının senin bakışından daha önce olduğunu bilmenle!“ bir kıssa.
Ünlü hükümdar Timur‘dan sonra yerine geçen oğullarından Şahruh (XV. yüzyıl) Babasının aksine, bilime ve alimlere değer veren, dindar, halim-selim biriydi. Alimlerle oturup kalkmaktan zevk alırdı. Şahruh›un çevresindeki alimlerden biri de Nimetullah Efendi idi. Aynı zamanda evliyadan biridir. Nimetullah Efendinin dilinden düşürmediği bir söz vardı: „Allah haramdan kaçanı korur“ (Yani kişi haramdan kaçarsa Allah ona haram yedirmez, nasip etmez, demek istiyordu). Bu sözü sık sık tekrar eder, bununla biraz da hükümdar ve adamlarını uyarmak istiyordu. Şahruh da bunun her zaman mümkün olmayacağını, insanın bazen bilmeden de harama el uzatabileceğini ileri sürerdi. Şahruh birgün sarayında özellikle Nimetullah Efendi‘yi ağırlamak üzere bir ziyafet düzenledi.
Başta hükümdar ve Nimetullah Efendi olmak üzere davetliler sofraya oturdular. Baş yemek kehribar gibi kızarmış bir kuzu çevirmesiydi. Herkes gibi Nimetullah Efendi de iştahla yiyor, yedikçe „Allah haramdan kaçanı korur“ sözünü tekrarlayıp duruyordu. Hükümdar ve adamları da bıyık altından gülüyorlardı. Nihayet yemek bitti, Şahruh Nimetullah Efendiye sordu:
- Allah haramdan kaçanı her zaman ve her yerde korur mu?

- Evet korur, Haramdan kaçana Allah nasip etmez.

- Ama hocam sizi korumadı, sende bizimle birlikte haram yedin.

- Hayır, ben haram yemedim, haramı siz yediniz.

- Boşuna iddia etme hocam, sofrada yediğimiz kuzuyu benim adamlarım çalmıştı, hırsızlık malıydı o...

- Olabilir, size haramdı, ama bana helaldı.

Hükümdar lahavle çekti:
- Nasıl olur hocam, çalınmış kuzu bize haram, sana helal?

Nimetullah efendi sözünü bağladı :
Eğer inanmıyorsanız kuzunun sahibini bulup sorun.
Gerçekten hükümdarın adamları, çaldıkları kuzunun sahibini buldular. Yaşlı bir kadındı. Kuzuyu çaldıklarını, pişirip yediklerini itiraf ettiler ve parasını ödemek istediklerini söylediler.
Kadın parasını almayı reddetti, ve kendilerine beddua etti.
-Ben o kuzuyu parası için değil, buralarda Nimetullah Efendi diye mübarek zat varmış, ona ikram etmek için yetiştiriyordum, diye açıklamada bulundu.

Ayet-el Kürsî

Yusuf Kırbıyık

’’Allah ki; O’ndan başka ilah yoktur.’’

Ayet-el Kürsi’de Allah’ın varlığı birliği söz konusu edilerek giriş yapılıyor. Sonra da O’nun yüce kudreti çok anlamlı bir anlatım dizisiyle özetleniyor.

Allah (c.c)’lühü matamatiksel bir denklem gibi çözülmez. Bu konuda önce kendi yaratılışımızdaki akıllara durgunluk veren plan ve düzene, sonrada dışımızdaki varlık alemini şaşmaz konularla fakat insan aklına çok zor anlayabileceği ince hesaplar ve planlarla idare edildiğine bakacak olursak, eserden müessire, yani sanattan sanatkara bir geçiş ve idrak sağlayabiliriz:

- varlık aleminde mutlak anlamda bir düzen varsa, mutlaka bir düzenleyici vardır

- mükemmel bir plan ve program varsa mutlaka bir proglamlayan vardır

- yaralıtıştan mevcut olup, ruhumuzun derinliğinden sökülüp atılamayan Allah fikri ve duygusu varsa, bu fikir ve duygunun çekirdeğini, yada mayasını oluşturan mutlaka bir kudret vardır

Işte Ayet-el Kürsinin ilk cümlesiyle Allah’ın varlığını, birliğini ve ondan başka ilah olmadığını Kur’an açıklarken insan kafasını ve kalbini şu hakikatlerle çevirmektedir:

- Allah yarattıklarını sonsuz kudretiyle erişilmez önlemleriyle aylufa tutmaktadır

- O’nu, ne uyuklama ne de uyku tutar

- Insan ruhunun derinliğine yerleştirilen Allah fikir ve duygusu oranında yaratanını bilebilir. Allah’ın ilminden kavrayabildiğimiz her zaman sınırlıdır. Sadece O’nun bize sağladığı imkan nisbetinde bir şeyler biliyoruz.

İzni olmaksızın O’nun katından şefaat edecek kim? Allah’ın izni olmadan kimsenin şefaat bulunma yetkisi taşımadığını hatırlatmakta ve özellikle şu dünyada bazı fanilerin, günahkarların günah çıkarmasına kendini yetkili görmesinin ilahi hakka bir tecavüz olduğundan habersiz bulunmalarına işaret edilmektedir.

Efendimiz buyuruyorki: ’’Her şeyin bir üst noktası doruğu var, Kur’an’ın üst noktası Bakara suresidir. Bu surede öyle bir ayet vardırki; O, Kur’an ayetlerinin önde gelenidir. O Ayetelkürsidir.

Ebu Münzir (r.a) diyorki: ’’Rasulullah (s.a.v) bana sordu. Ey Ebu Münzir, bilirmisin Allah kitabından hangi ayet daha büyük ve kadrı daha yücedir? Allah ve peygamberi daha iyi bilir dedim. Tekrar sordu. Ebu Münzir bilirmisin Allah kitabında hangi ayet daha büyük ve kadrı daha yücedir? Cevap verdim. Allahu Lailahe illahüvel hayyül kayyum ayetidir dedim. Bunun üzerine Rasülüllah eliyle göğsüme dokunarak şöyle buyurdu: İlim senin için kolay, yararlı ve yüceltici olsun’’.

Hz. Ali (r.a) efendimizden bildiriliyor. Ben peygamberimizden minberin üzerinde şöyle dediğini işittim: ’’Kim Ayet-el Kürsiyi her farz namazın arkasından okursa, Cennete girer. Buna ancak sıddıklar, abid olan kişiler devam edebilirler. Kim yatağına yatacağı zaman Ayet-el Kürsiyi okursa, Allah (c.c) onun kendisini komşularını, komşularının komşularını ve çevresinde bulunan evlere emniyet verir.

Bu ayetin bereketini esrarını kişiye faydalarını yazmaya devam etsek ne anlatılacaklar biter ne de anlatmaya biz acizlerin lisanı yeter.

Cenab-ı Hak cümlemize anlayabilmeyi, hakkıyla okuyup amel edebilmeyi nasip eylesin.

Azgınlık ve Taşkınlıkları Sebebiyle Zelzelelerle Kökünden Sarsılan Semûd Kavmi'nin Peygamberi

HAZRET-İ SÂLİH

-aleyhisselâm-

Peygamberler Tarihi -4-

Sâlih Peygamber Semud kavmine gönderilen peygamber olup Nuh aleyhisselam'ın oğullarından Sam'ın neslinden olup Hz. Âdem›in 19. kuşaktan torunudur. Âd kavmi helâk olduktan sonra felaketten kurtulanlardan Semud, Sam ile Hicaz arasındaki Hicr denilen yere yerleşti. Semud'un torunları Âd'in helâk olduğu yere gidip yerleştiler. Zamanla bolluğa kavuşup Âd kavmi gibi azdılar. Taşlardan yaptıkları putlara taptılar. İşte bu diyarda Hz. Sâlih doğup büyüdü. Küçük yastan itibaren putlara tapmazdı ve tertemiz bir hayat yaşadı. Azgınlıklarından dolayı Allahü Teâlâ onlara Sâlih aleyhisselamı peygamber olarak gönderdi:"Biz Semûd kavmine kardeşleri Salih'i (gönderdik)" (Araf, 73). Hz. Sâlih onları putlara tapmaktan men'edip azgınlıklarından sakındırdı. Onları imâna davet edip Hz. Nuh'un dinini tebliğ etti. Birçok kavim gibi Semud'un çoğu Sâlih peygambere isyan, azı imân etti: ,'Dediler ki: Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin! Sen de ancak bizim gibi bir insansın" (Şuara, 153). Bütün hakaretlere rağmen Hz. Sâlih onları Tatlı dille imâna çağırdı ise de Semud peygamberini büyülenmiş yalancı ve büyüklenen diye itham etmeyi bırakmadı. Ağaçlar kuruyup meyve vermedi, hayvanlar yavrulamaz oldu. Bu durum karşısında Sâlih âleyhisselama hâkâret edip onu ölümle tehdit ettiler. Peygamberliğinin kanıtı için ondan bir mucize isteyip, mucize gösterdiği takdirce ona inanacaklarına söz verdiler. Kayadan bir deve meydana gelmesini istediler. Deve olmasını istedikleri kaya büyüyüp gebe bir deve sekline döndü. Devenin yavrulaması üzerine bazıları imân etti. Devenin memesinden akan sütten Semudlular kaplarını doldurdular. Sâlih aleyhisselam devenin kayadan çıkması üzerine kavmine:" Ey kâvmim, Allah'a kulluk ediniz! O Allah ki, sizin için O'ndan başka ibâdet edecek hiç bir ilâh yoktur. Onu kendi hâline bırakınız! Sakın ona bir fenalık etmeyiniz! Sonra sizi çok elemli bir azap yakalar. İşte şu deve peygamberliğimin doğruluğuna bir delildir. Bu kuyunun suyunu nöbetle muayyen bir gün devenin içme hakkı vardır. Muayyen bir gün de sizin içme hakkınız vardır. Sakın bu deveye fenalık dokundurmayınız! Sonra sizi büyük bir günün azabı yakalar ,' (Araf, 73). Ama Semudlular bunu dinlemeyip devenin ayaklarını kesip öldürdüler: «Buna rağmen onlar deveyi kestiler; ama pişman da oldular" (Şuara, 157). Bu iğrenç işi başlarının Kudar bin Sâlif isimli 9 kişilik bir grup yaptı. Hz. Sâlih ile alay edip:"Eğer hakikaten peygamber isen bize vâd ettiğin azabı getir"dediler : ,' Büyüklük taslayanlar dediler ki: ,Biz de sizin inandığınızı inkar edenlerdeniz. Derken o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler ve Rablerinin emrinden dışarı çıktılar da: Ey Sâlih! Eğer sen gerçekten peygamberdensen bizi tehdit ettiğin azabı bize getir, dediler" (Araf, 77). Devenin bastığı yerden kan fışkırdığını, ağaçların yapraklarının kızardığını, kuyulardaki suyun kan kırmızısı, yüzlerinin sapsarı olduğunu gördüler ve birbirlerine haber verdiler. Allahü Teâlâ Sâlih âleyhisselama o beldeyi terk etmelerini ve bir şiddetli azabın geleceğini vahyetmesi üzerine Hz. Sâlih ve kendisine imân eden 4000 kişi ile birlikte orayı terk ettiler. Semudlular ın yüzleri ise kana boyanmış gibi kıpkırmızı, daha sonra da simsiyah oldu. Cebrail aleyhisselam onları bir sabah vakti sayha ile azablandırdı. Semud'un muhkem binaları bile kendilerini kurtarmadı ve onlar sayhanın şiddetinden hepsinin ödleri patlayarak helâk oldu. Yüce Rabbimiz Hz. Salih'e şefaat etsin. Amin...

Mezhep Nedir?
Mezheb, gidilen yol, benimsenen metod ve görüş demektir. Dini manada mezheb ise, müctehid bir alimin fikir ve görüşlerini benimseyen insanların meydana getirdiği dini ekollere denir.

Mezhebler arasında esasta hiçbir ayrılık yoktur. Ayrılık, dinin özüne dokunmayan fer'i mes'elelerdedir.

Ayrıca hiçbir müctehid kendi adına bir mezheb kurmak iddiasıyla ortaya çıkmamıştır. Kur'an ve hadislerden çıkardıkları hükümlerin başkaları tarafından benimsenmesi neticesinde, kendiliğinden o müctehid adına bir mezheb teşekkül etmiştir.

Mezhebler Nasıl Ortaya çıkmıştır?
Peygamberimizin Asr-ı Saadetinde sahabenin bir kısmı devamlı olarak Allah Resûlünün yanında kalıyor, Kur'an'ı ve hadisleri ezberliyor, onların manalarını iyice kavramaya çalışıyorlardı. Hazret-i Peygamber'in Kur'an'ın hükümlerini nasıl uyguladığını bizzat görüyor, ayetlerin iniş sebeblerini biliyorlardı.

Hz. Peygamber'in vefatından sonra, bu sahabeler Mekke ve Medine dışına çıktılar, çeşitli İslam memleketlerine gittiler. Bunlar, gittikleri yerlerde Hicaz'dakinden farklı örf ve adetlere sahip insanlarla karşılaştılar. Halk gelip dini mes'eleleri kendilerine soruyor, onlar da o mes'ele hakkında Kur'an ve Sünnetin hükmünü bildiriyorlardı. Sorulan mes'ele hakkında Kur'an'da ve hadiste hüküm bulamazlarsa, o mes'elede ictihad edip mes'eleyi açıklığa kavuşturuyorlardı. Sahabe, gittikleri şehirlerde, hem hakim, hem müftü, hem vali, hem muallim durumunda idiler. Bulundukları yerde adeta birer ekol meydana getirmişlerdi. Birbirlerinden çok farklı yerlere dağıldıkları ve farklı örf ve adetlere sahip insanlar içinde yaşadıkları; bilgi, zeka ve kavrayış bakımından da aralarında farklar olduğu için, sorulan mes'eleler karşısında pek tabii olarak farklı ictihadlar, ayrı görüş ve kanaatler ortaya çıkabiliyordu.

Bir sahabinin etrafında toplanan talebeleri, o sahabinin kendisinden sonra da onun sistemi ve metodu doğrultusunda ictihad yapmaya, kapalı olan mes'eleleri çözmeye, cem'iyette yeni ortaya çıkan durumlara hükümler bulmağa çalıştılar. Bu çalışmalar neticesinde, zamanla fıkhi mezhebler teşekkül etmeye başladı. Bazı mezhebler kendilerine fazla taraftar bulamadığı için, zaman içinde kaybolurken; bugünkü 4 büyük mezheb umumun teveccühünü kazanarak kuvvet buldu, yaygınlaştı ve günümüze kadar geldi.

Müctehidler Arasında Görüş Ayrılıkları Olmasının Mahzuru Var mıdır?
Hayır, bil'akis bu ihtilaflar, ümmet için rahmet olmuştur.
Herhangi bir mes'ele hususunda bir mezhebde zorlukla karşılaşınca, zaruret halinde, o mes'ele başka bir mezhebin kolaylık ifade eden hükmü ile halledilme yoluna gidilmiştir. Böylece mezheblerin varlığı ümmet için kolaylık ve genişliğe vesile olmuştur.
„Ümmetimin ihtilafında rahmet vardır" mealindeki hadis-i şerifin ifade etmek istediği mana da bu olsa gerektir.

Mezheblere Ne Lüzum Var?
Herkes Kendisi Kur'an'ı ve Hadisi Okuyup Hüküm çıkaramaz mı?
Müslüman olan her ferdin, dini mes'eleleri ve hükümleri doğrudan doğruya Kur'an ve Sünnetlerden öğrenmesi mümkün değildir. Bunu, ancak müctehid

lik payesine erişmiş, salahiyetli İslam alimleri yapabilir. Geriye kalan Müslüman halka, o büyük din alimlerinin izah ve görüşlerini anlamak ve benimsemek, onların yolundan gitmek düşer. İlaçların ham maddesi bitkiler, otlar, madenler vs. olduğu halde, nasıl herkes ondan ilaç yapamıyor, bu iş için ayrıca eczacılık tahsili gerekiyorsa, dini mes'elelerde temel kaynak Kur'an ve Sünnet olduğu halde, ondan hüküm çıkarmak işini de sıradan her Müslüman yapamaz; ancak müctehidlik seviyesine ulaşmış alimler yapabilir. Herkesin dini kaynaklardan hüküm çıkarmağa ilmi, bilgisi, aklı, idrak seviyesi, basiret ve feraseti yetmez.

Mezhebler Kaça Ayrılır?

Mezhebler önce 2'ye ayrılır:

1 - Fıkhi mezhebler,

2 - İtikadi mezhebler...

Fıkhi Mezhebler Kaça Ayrılır?

4'e ayrılır:

1 - Hanefi mezhebi,

2 - Maliki mezhebi,

3 - Şafii mezhebi,

4 - Hanbeli mezhebi.

İtikadi mezhebler kaça ayrılır?

2'ye ayrılır:

1- Eş'ari mezhebi

2- Maturidi mezhebi

Bu mezheblerin ne olduğunu ve ne manaya geldiklerini önümüzdeki sayılarda teferruatlı bir şekilde siz değerli okurlarımızla buluşturacağız inşallah...

Nafile Namazlar

Evvabın

Evvâbîn, evvâb kelimesinin çoğulu olup, tevbe ve istiğfar ederek Allah Teâlâ'ya çokca yönelen kişi demektir. Evvabin namazı akşam namazından sonra kılınan nafile bir namaz dir. Peygamber Efendimiz bu sünnetine önem verir ve sahabesine tavsiye etmiştir.

Evvabin namazı konusunda, Hazreti Ebu Hureyre'nin nakletmiş olduğu bir hadiste, Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kim akşam namazından sonra aralarında kötü bir şey konuşaksızın altı rekat namaz kılarsa, (kıldığı bu altı rekatlık namaz) onun için on iki senelik ibadete denk kılınır." (Tirmizi-Salat, 431)

Altı rekat olan bu sünnet namazın en uygun olan şekli altı rekat halinde kılmaktır. Fakat Evvabin namazı iki veya dört rekat olarak ta kılınabilmektedir.

Teheccüd

Teheccüd namazı, yatsı namazından sonra uyumadan veya bir miktar uyuduktan sonra kalkılıp gece kılınan bir nafile namazdır. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: "Her kim geceleyin uyanır, ailesini de uyandırır ve iki rekat namaz kılarsa, Allah'ı çok zikreden erkekler ile kadınlardan yazılırlar" (Ebu Davud, Salat, 307).

Başka bir hadiste de, "farz namazlardan sonra en faziletli namaz gece namazıdır" (Müslim, Sıyam, 38 (202-203); Ebu Davud, sıyam, 56) buyrulmuş olması gece kılınan nafile namazların gündüz kılınanlardan faziletli olduğuna işaret etmektedir. Bunun gibi sözlü teşvikleri yanında fiilen de Hz. Peygamber (s.a.s.)'in bu namazı devamlı kılmaya çalışması, teheccüd namazının bizim için sünnet olduğunu göstermektedir. Allâh Teâlâ çok sevdiği ve kâinâtı hürmetine yarattığı Habîb-i Edîb'ne daha fazla lütuflarda bulunmak için teheccüd namazını ona farz kılmıştı.

„Gecenin bir kısmında da sadece sana mahsus bir nafile olmak üzere uykudan kalk, Kur'ân ile teheccüd namazı kıl, Yakındır ki Rabbin seni bir makam-ı mahmuda eriştire." (el-İsrâ/17,79)

Kalbin hastalıkları -3-

İbrahim Kızıltepe

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah (cc)'ye sığınırım! Rahman ve Rahim olan Allah (cc)'nün adıyla!

Küfür, neuzu Billah şerrinde en çok sığınmamız gereken bir kalp hastalığıdır, aslında en başa gelmesi gerekirdi, bizim böyle bir yazı dizimizin olacağını düşünmemiş idim, genç kardeşlerimiz teveccüh göstermişler ve hak etmememize rağmen bize böyle bir yazı dizisi yazmamızı istediler. Allah (cc) kendilerinden razı olsun, Elhamdulillah güzelde bir dergi çıktı ortaya.

Küfür, insanın bütün Cennet yolunu kapatan ve iptal eden çok tehlikeli, çok dikkat etmemiz gereken büyük bir hastalık. Mü'min farkına varmadan bu hastalığa düşebilir ve bütün herşeyini kaybedebilir. Erbakan hocamdan (Allah (cc) ebeden razı olsun ve ona Rahmetiyle muamele etsin) derdiki:" iman varsa imkan var, iman yoksa imkan yok." Ve gerçekten de öyle işte, imanın olmasa Cennet ümidin, Allah (cc)'nün rızası hiç umulabilinirmi? Kafir olmayı bu dünya ateşine atlamaktan daha tehlikeli görmek ve küfre düşmemek için ne gerekiyorsa yerine getirmenin mücadelesini vermek gerekmektedir.

Eğer kalp hakikati görmemeye başlarsa veya baştan beri hakikati görmemeye direnirse Allah korusun, küfrün tam ortasında bulur kendini aslında, gayet açık bir şekilde Ayeti kerimede Allah (cc) şöyle buyurmakta:

„(Sana karşı çıkanlar) **hiç yer yüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalardı düşünecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Fakat gerçek şu ki gözler kör olmaz göğüslerdeki kalpler kör olur.**"(el-Hacc 22/46)

„**...Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar; gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir. Hatta daha şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır.**" (A'raf7/179)

Ayetler inanmayanların ne kadar zor durumda olduklarını ortaya koymakta, Allah (cc) göz, kulak, kalp verir ama insan o gözle bakmasını bilemezse, bu kainatın nasıl mükemmel yaratıldığından Allah (cc) varılığını göremezse ne işe yarar öyle göz. Kendi vucudumuzda ne ibretler olduğunu düşünemezse takılır kalır dünyanın ağına ve bu dünya ağı onun **ebedi** Cehenneme gitmesine sebep oluverir(Allah cc korusun). Görmeleri konusundaki engeli bize Rabbimiz şöyle tarif etmektedir:

„**Hayır bilâkis işlemekte oldukları** (günahlar) **kalplerinin üzerine pas bağlamıştır.** „(El-Mutaffifin 83/14)
Efendimiz Hz. Muhammmed (s.a.v.) şöyle buyurarak bizi ikaz etmektedir:

„ *Kul bir hata işlediği zaman kalbine siyah bir nokta düşer. Eğer tövbe edip affını dilerse, kalbi bu lekeden temizlenir, cilalanır. Fakat tekrar günaha dönerse bu nokta çoğalarak neticede kalbin tamamını kaplar. İşte Allah Teala'nın Kur'an'da zikrettiği kalbin paslanması budur.* „ (tirmizi)

Kalbin katılaşması taş kesilmesi neticede insanı küfre sürükler, bunu önlemek iman sahibi için amellerini çoğaltmakla olur, en başta Namaza azami derecede dikkat etmemiz gerekmektedir ve diğer ibadetlerimizi devamlı yapabilecek şekle getirmemiz gerekmektedir. Yoksa hüsrana uğrayabilir ve ebedi olan cehenneme düçar olabiliriz. Allah (cc) korusun.

Ya hiç inanmayanların hali çok daha zordur, bizler günahlarımızı tövbe silgisi ile temizleyebiliriz kafir olanlar bulması gereken gerçekleri bulamaz ise ve ömrünü küfür üzere tamamlar ise neuzu billah, ahiretini mahvetmiş olur.

„Gerçekte inkara şartlanmış olanlar için kendilerini uyarıp uyarmaman farketmez; onlar inanmazlar. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinin üzerinde de bir perde vardır. „ (el- Bakara 2/6-7)

Bu gerçeği ayeti kerime gözümüzün önüne segilemektedir, tabi biz tebliğ etmeye devam edeceğiz kimin kalbi mühürlü kimin kalbi mühürlü değil bilmemekteyiz, ki Efendimiz hz. Muhammed (s.a.v.) ebu cehile defalarca gitmiş ve islamı tebiğ etmiştir.
Şöyle bir Peygamberî dua ile bu yazımızı sonlandırmış olalım:

„Allahım! Kalplerimizi birleştir, aramızı ıslah eyle ve bize kurtuluş yollarını göster. Bizi küfür karanlıklarından İslam›ın aydınlığına çıkar ve büyük günahların görüneninden ve görünmeyeninden uzaklaştır. Kulaklarımız, gözlerimiz, kalplerimiz, eşlerimiz ve çocuklarımız hususunda bize bereket ihsan eyle. Tevbemizi kabul et! Tevbeleri kabul eden, çok merhametli olan ancak sen'sin. Bizi nimetlerine şükreden, onları kabul ederek Sen'i senâ eden kullarından eyle ve. Bize nimetlerini tamamla! „ (ebu Davud)
Amin!

Bekleyen

Sen, kaçan ürkek ceylânsın dağda,
Ben, peşine düşmüş bir canavarım!
İstersen dünyayı çağır imdada;
Sen varsın dünyada, bir de ben varım!

Seni korkutacak geçtiğin yollar,
Arkandan gelecek hep ayak sesim.
Sarıp vücudunu belirsiz kollar,
Enseni yakacak ateş nefesim.

Kimsesiz odanda kış geceleri,
İçin ürperdiği demler beni an!
De ki: Odur sarsan pencereleri,
De ki: Rüzgâr değil, odur haykıran!

Göğsümden havaya kattığım zehir,
Solduracak bir gül gibi ömrünü,
Kaçıp dolaşsan da sen, şehir şehir,
Bana kalacaksın yine son günü.

Ölürsün... Kapanır yollar geriye;
Ben mezarla sırdaş olur, beklerim.
Varılmaz hayale işaret diye,
Toprağında bir taş olur, beklerim...

Necip Fazıl Kısakürek

IGMG

Cemiyet

Muslimische Gemeinde Aalen e.V.

Gül Eğitim Merkezi Açılış Töreni

2015/16 eğitim-öğretim yılının hayırlara vesile olmasını temenni ederiz.

Kurban Bayramı Şöleni
-2015-

Fatih Camii Aalen
BALIK FESTİVALİ

7 Kasım Cumartesi

8 Kasım Pazar

Sizleri ve Dostlarınızı, Ailece Balık Festivalimize bekleriz...

Islamische Gemeinschaft Millî Görüş Regionalverband Stuttgart Ortsverein Aalen e. V.
Ulmerstraße 104 | D-73431 Aalen | T: +49 7361 360647
www.mgaalen.de | www.igmg.org

Württemberg Bölgesi
Fatih Camii Aalen

IGMG

Umre ibadeti:
Umre nedir, nasıl yapılır ?
Umre, hac zamanı olan beş günden başka, senenin her günü, ihram ile yapılan, tavaf ve sa'y yapmak ve saç kazımak veya kesmektir. Umrenin farzı ikidir. İhram ve tavaf. İhram umrenin şartı, tavaf ise rüknüdür. Sa'y ve tıraş olmak ise vaciptir.
Umre, ömürde bir defa, Hanefi ve Maliki'de sünnet, Şafii ve Hanbeli'de farzdır.

İhrama girme yerleri:
Mekke'ye mikât sınırları dışındaki yerlerden gelenler yolları üzerindeki mikâtlardan birinde ihrama girerler. Mekke'de bulunulduğu esnada umre yapmak istenirse, Mekkeliler gibi, Harem Bölgesi dışına çıkılarak ihrama girilir.

Umre nasıl yapılır:
1- Mikât sınırlarının birinde ihrama girilir ve niyet edilir.
2- Telbiye, tekbir, tehlil salevat-ı şerife okunarak Harem-i şerife girilir. Niyet edilip umre tavafı yapılır. Tavaf esnasında iztibâ ve ilk üç şavtta remel de yapılır.
3- Tavaf namazından sonra Mes'aya gidilerek umrenin sa'yi yapılır.
4- Tıraş olunup ihramdan çıkılır. Böylece umre tamamlanmış olur.

Umre'nin fazileti:
Hz. Peygamber (s.a.s.), umre ibadetinin faziletine işaret ederek şöyle buyurmuşlardır: "Umre, diğer umreye kadar ikisi arasındaki zaman içinde işlenilen (küçük) günahlara kefarettir."Diğer bir olayda ise; Hz. Peygamber (s.a.s.) ensardan bir kadına, kendileriyle birlikte hacca gelip gelemeyeceğini sormuştu. Kadın şöyle bir mazeretini ifade etmişti: "Bizim su taşıyan bir devemiz vardı. Onu Ebu filan ile oğlu binip hacca gitmeye karar verdiler. (Kadın bununla kendi kocasını ve oğlunu kast etmiştir.) Evde bir deve kaldı. Onunla bahçemizi suluyoruz." Bu cevap karşısında Hz. Peygamber (s.a.s.) kadına, ramazan umresinin faziletini hatırlatarak şöyle buyurmuşlardır: "Ramazan ayı olduğu zaman sen, o ay içinde bir umre yap. Çünkü ramazan içinde (yapılan) bir umre (sevap bakımından) bir hac gibidir."
Yine umre maksadıyla Medine'ye yapılan ziyaretler de, müminler için büyük bir fırsat ve manevî hazine olarak değerlendirilmelidir. Gerçekten insanlarımızın selâm ve saygılarını kilometrelerce uzaktan sabah rüzgârıyla göndermeye çalıştığı Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'in mescidine misafir olmak, ona komşu olmak ne kadar güzel ve önemli bir hatıradır. Artık o dilediği an, onun mübarek kabrine 3-5 metre kadar yaklaşıp selâmlama ve dua etme imkânına sahiptir. Bu sevinci, başka bir değerle mukayese etmek kelimelere ve cümlelere sığdırmak mümkün değildir.

Son olarak eklemek isteriz ki; böylesine ulvi bir ibadete koşmak için Allah ve Rasul aşkını yakalayıp o duygularla çalışıp gayret etmek gerekir. Çünkü bu ibadetler, bedenle ilgili olmalarının yanında malî, sosyal, kültürel ve tarihî yönleri de bulunmaktadır. İşte böylesine güzel bir fırsat yıl boyunca umre ibadetiyle karşımızda durmaktadır. Karınca kadarıyla da olsa bu hizmet kervanına katkıda bulunanları şimdiden tebrik ediyor ve başarılar diliyoruz.

Aralık (Yılbaşı) Umresi Programları

Üniversiteliler ve Gençler 25 Yaş altı

25 Yaş altı **Paket 29**
4-5 kişilik oda
1195 €

25 Yaş altı **Paket 30**
3 kişilik oda
1255 €

25 Yaş altı **Paket 31**
2 kişilik oda
1365 €

25 Yaş ve üstü

25 Yaş ve üstü **Paket 32**
4-5 kişilik oda
1395 €

25 Yaş ve üstü **Paket 33**
3 kişilik oda
1450 €

25 Yaş ve üstü **Paket 34**
2 kişilik oda
1520 €

Servisli

Paket 35
4-5 kişilik oda
1290 €

Paket 36
3 kişilik oda
1365 €

Paket 37
2 kişilik oda
1435 €

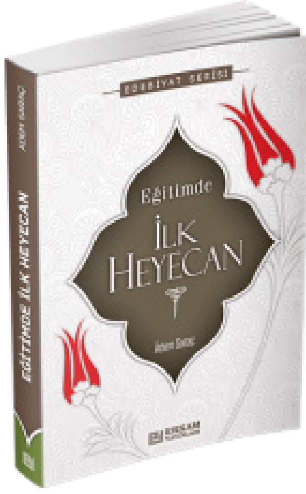
"Haccı ve umreyi Allah için tam yapın."
(Bakara suresi, 2:196)

- Paket 29, 30 ve 31, üniversiteliler ve 25 yaş altı gençler için geçerlidir.
- Tüm programlarımıza kahvaltı ve akşam yemeği dâhildir.
- Otellerimiz, Harem'e 500-900 m. civarı uzaklıktadır.
- 0-2 yaş arası çocuklardan sadece 200 € alınır. (İki yaşına girmemiş olması gerekir.)
- 2-11 yaş arası çocuklar için umre ücreti 950 €'dur.
- IGMG e. V. Genel Merkez üyelerine 25 € indirim yapılır. (29, 30 ve 31. paketler hariç)

	Kafile	Gidiş	Dönüş
i	ALMANYA / FRANKFURT	23.12.2015	06.01.2016
i	BELÇİKA	23.12.2015	06.01.2016
i	FRANSA	23.12.2015	06.01.2016
i	AVUSTURYA	23.12.2015	06.01.2016

Kitap önerilerimiz

Sizler için önerdiğimiz kitapların hepsini Camimizdeki Kütüphaneden temin edebilirsiniz.

Eğitimde İlk Heyecan

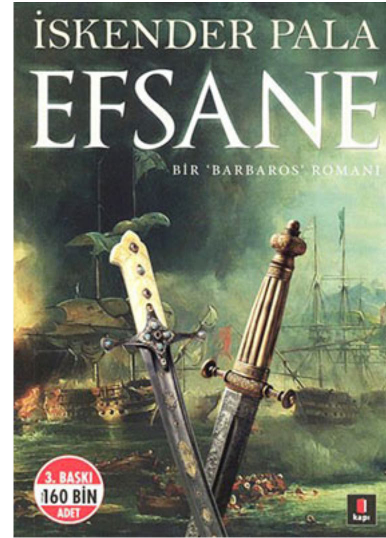
Âdem Saraç

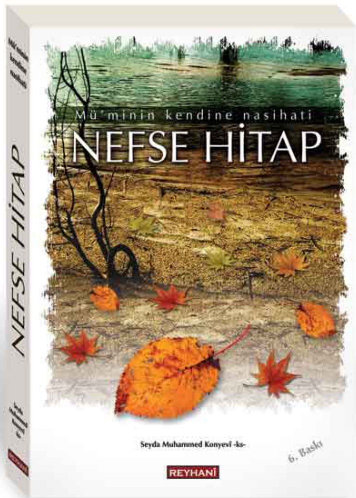
İlk Heyecan adını verdiğimiz bu romanda, fedakâr bir öğretmen'in serüvenini bulacaksınız. Bundan sonra gelen Sevda Çağlayanı, Çırpınış ve Zirveden Zirveye romanları da aynı hikâyenin devamı mahiyetinde olduğu gibi, her biri müstakil birer eser olarak da tasarlandı. Öğretmenler, öğrenciler ve velilerin yanında, herkes için çok faydalı olacağını düşündüğümüz bu anlamlı kitap vesilesiyle, okurlarımızı saygı ve sevgiyle selâmlarız.

Efsane

İskender Pala

Bu kitapta, İstanbul, Gırnata, Madrid, Roma ve Akdeniz; aşk diliyle kuşatıldı. Akdeniz, aşk kaleminin haritasıyla yeniden çizildi. Kılıç kılıca, cevher çeliğe çarptı, varlık da yokluğa.
Ve hep bir yol vardı kalplerden denizlere. Derin denizler, büyük aşklar için atlas olup dokundu. İskender Pala, bir çağı ve o çağın efsanelerini dile döktü.
Barbaros Hayreddin Paşa'yı...

Nefse Hitap

Seyda Muhammed Konyevi

Nefis, insanın bineğidir. Bu dünya imtihanında başarılı olmak ve menzile varmak için bu bineğe ihtiyacımız vardır. Ancak nefsi, arzu ve ihtiyaçlarını terk etmek değil, terbiye etmekle mükellefiz.
Biz nefsimizin hizmetine girersek, tehlike başlamış demektir. Onun için nefsin mertebelerini bilmemiz lazımdır.

-Kaynakca-

Ahmet Hasan Bahadır:
- http2.bp.blogspot.com-PXhUk24I_CkUoP6U1llXMIAAAAAAAABeom12TuU3290Es1600stairway-to-heaven-at-morning-time.jpg
- http://www.watson.ch/imgdb/52b0/Qx,E,0,0,4928,3280,2053,1366,821,546/2954852154341501

Muhammet Emin Yıldırım:
- https://scontent-fra3-1.xx.fbcdn.net/hphotos-xpf1/v/t1.0-9/11817247_946430738733803_1880528883010594836_n.jpg?oh=cc9c-2c96caf2918c3b0455aaedaeed84&oe=569EEBEF
- http://www.freepik.com/free-vector/colorful-banners-infographic_801203.htm

Bir Sayı Bir Şair:
- http://i.ytimg.com/vi/Kb5AQ4EQpV8/maxresdefault.jpg
- http://masfed.org.tr/files/orjinal/3-dilli-fuzuli.jpg

Ibrahim Kızıltepe:
- http://www.nurpenceresi.com/sites/default/files/1653.jpg
- http://all-free-download.com/free-vector/download/different_paper_banners_vector_534439_download.html

Peygamberler Tarihi:
- http://image.stern.de/4464034/16x9-1200-675/f416a480fa2ad8a5e92a4622742d6040/fj/1702-kamel-jpg--a89451fcea481591-.jpg

Hanedan-ı Ali Osman:
- https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7d/Mehmed_I_miniature.jpg
- http://www.joebergholm.com/uploads/1/0/8/1/10814169/6024459_orig.jpg
- http://www.freepik.com/free-vector/ornamental-borders_796327.htm
- http://www.osmanli700.gen.tr/tr_images/album/tugra05.jpg

Âdem Saraç:
- https://kolayarapca1.files.wordpress.com/2014/05/2-tovbe-diregi.jpg
- http://hdwallpapers.cat/wallpaper/sunset_nature_tree_sunlight_hd-wallpaper-438023.jpg
- http://www.freepik.com/free-vector/ornaments_795481.htm#term=ornaments&page=1&position=9

Yusuf Kırbıyık:
- http://www.psdgraphics.com/file/planet-earth-in-space.jpg

Emin Uzun:
- https://simplestatements.files.wordpress.com/2012/05/closed_eyes_by_ruiizu_chan.jpg

Hüseyin Kızıltepe:
- http://resimdiyari.com/_data/i/upload/2012/07/03/20120703001741-6d0c42cd-me.jpg
- http://www.freepik.com/free-vector/torn-paper_794088.htm

Fıkıh Köşesi:
- https://tr-tr.facebook.com/MuhtesemHikayeler/posts/547104912027165
- http://kitap.mollacami.com/safii-ilmihali/konu-3637.htm
- http://namazsitesi.com/abdest/teyemmum-farzlari-sunnetleri.html
- http://eskipaper.com/images/soil-3.jpg

Mezhepler Tarihi:
- http://www.experience-coach.de/wp-content/uploads/Wegweiser1.jpg

Nafile Namazlar:
- http://snhclick.com/wp-content/uploads/2013/07/when-the-world-pushes-u-to-your-kneesyou-are-in-perfect-position-to-pray.jpg
- http://www.freepik.com/free-vector/sale-ribbon-vector_710857.htm

Sezai Çabuk:
- http://www.aimislam.com/wp-content/uploads/2015/09/muslim_german_bundeswehr_ground_patrol_pray_nama-z_1920x1080_46010-2.jpg
- http://dusunhaber.com/wp-content/uploads/2012/05/dusunhaberhelalsu.jpg

Kelime Havuzu:
- www.freepik.com/free-vector/free-infographic-labels-design_712468.htm

Tomurcuk Tanıtım:
- http://www.graphberry.com/item/a4-brochure-psd-Mockup

